

MPI - Paweł Kruczkiewicz

March 19, 2023

1 Metody Programowania Równoległego

Temat: Message Passing Interface

Wykonał: **Paweł Kruczkiewicz**

1.1 Część pierwsza - Komunikacja PP

W tej części zbadano, jakie są ograniczenia w komunikacji międzywęzłowej oraz w obrębie jednego węzła w komunikacji równoległej. Porównano dwa typy komunikacji: buforowaną `Bsend` oraz niebuforowaną `Send`.

1.1.1 Kod Programu

Do wykonania pomiarów posłużono się poniżej przedstawionym programem napisanym w języku C:

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <time.h>
#include <mpi.h>
#include <math.h>

#define N 1001
#define DEFAULT_TAG 0
#define TEST_CASES_NUM 19
#define CSV_NAME "results/normal_1_node.csv"
#define BUFFERED 1

void init_mpi(int* argc, char** argv[], int* rank, int* size){
    MPI_Init (argc, argv); /* starts MPI */
    MPI_Comm_rank (MPI_COMM_WORLD, rank); /* get current process id */
    MPI_Comm_size (MPI_COMM_WORLD, size); /* get number of processes */
}

void my_MPI_send(int* number_buf, int number_amount, int receiver) {
    # ifdef BUFFERED
        int buffer_attached_size = MPI_BSEND_OVERHEAD + number_amount*sizeof(int);
        char* buffer_attached = (char*) malloc(buffer_attached_size);
        MPI_Buffer_attach(buffer_attached, buffer_attached_size);
```

```

    MPI_Bsend(number_buf, number_amount, MPI_INT, receiver, DEFAULT_TAG, MPI_COMM_WORLD);

    MPI_Buffer_detach(&buffer_attached, &buffer_attached_size);
    free(buffer_attached);
    # else
    MPI_Send(number_buf, number_amount, MPI_INT, receiver, DEFAULT_TAG, MPI_COMM_WORLD);
    # endif /* BUFFERED */
}

void my_MPI_receive(int* number_buf, int number_amount, int sender){
    MPI_Recv(number_buf, number_amount, MPI_INT, sender, DEFAULT_TAG, MPI_COMM_WORLD, MPI_STATUS_IGNORE);
}

void MPI_one_ping_pong(int rank, int* number_buf, int number_amount) {
    if (rank == 0) {
        my_MPI_send(number_buf, number_amount, 1);
        my_MPI_receive(number_buf, number_amount, 1);
    } else if (rank == 1) {
        my_MPI_receive(number_buf, number_amount, 0);
        my_MPI_send(number_buf, number_amount, 0);
    }
}

int* init_buf(int n){
    int* buf = (int*) malloc(sizeof(int) * n);
    int i;
    for (i=0; i < n; i++){
        buf[i] = -1;
    }
    return buf;
}

double* init_double_table(int n){
    return (double*) malloc(sizeof(double) * n);
}

double avg(double* nums, int n){
    int i;
    double sum = 0;
    for (i = 0; i < n; i++){
        sum += nums[i];
    }
    return sum / (double) n;
}

```

```

double std(double* nums, double mean, int n){
    double result = 0;
    int i;
    for (i = 0; i < n; i++){
        result += (nums[i] - mean)*(nums[i] - mean);
    }

    return (double) sqrt(result / (double) (n - 1));
}

void measure_ping_pong_times(double* times, int rank, int number_amount) {

    int i;
    double t1, t2;
    int* number_buf = init_buf(number_amount);

    MPI_Barrier(MPI_COMM_WORLD);

    for (i = 0; i < N; i++){
        t1 = MPI_Wtime();
        MPI_one_ping_pong(rank, number_buf, number_amount);
        t2 = MPI_Wtime();
        times[i] = t2 - t1;
    }

    free(number_buf);
}

double compute_thrtpt(double time_in_sec, int number_amount) {
    int buff_size = sizeof(int)*number_amount;
    return (double) (8*buff_size)/(1000000.0*time_in_sec);
}

double* compute_thrtpt_measures(double* results, double* times_in_sec, int number_of_measures, ) {
    int i;
    for (i = 0; i < number_of_measures; i++){
        results[i] = compute_thrtpt(times_in_sec[i], number_amount);
    }
    return results;
}

void export_to_csv(int* buff_size, double* throughputs, double* stds) {
    printf("Message_size, Throughput, Standard deviation\n");

    int i;
    for (i = 0; i < TEST_CASES_NUM; i++) {
        printf( "%d, %f, %f\n", buff_size[i], throughputs[i], stds[i]);
    }
}

```

```

}

int main (int argc, char * argv[])
{
    int rank, size;
    init_mpi(&argc, &argv, &rank, &size);

    const int number_amounts[TEST_CASES_NUM] = {10, 20, 50, 100, 200, 500, 1000, 2000, 5000, 10000};

    double* thrtps = (double*) malloc(sizeof(double)*TEST_CASES_NUM);
    double* stds = (double*) malloc(sizeof(double)*TEST_CASES_NUM);

    int* buff_size = (int*) malloc(sizeof(int)*TEST_CASES_NUM);
    double* thrtp_measures = (double*) malloc(sizeof(double)*N);
    double* time_measures = (double*) malloc(sizeof(double)*N);
    int i;
    for (i = 0; i < TEST_CASES_NUM; i++) {
        measure_ping_pong_times(time_measures, rank, number_amounts[i]);
        compute_thrtp_measures(thrtp_measures, time_measures, N, number_amounts[i]);
        buff_size[i] = sizeof(int)*number_amounts[i];

        thrtps[i] = avg(thrtp_measures, N);
        stds[i] = std(thrtp_measures, thrtps[i], N);
    }
    measure_ping_pong_time(time_measures, rank, 1);
    double delay = 1000.0 * avg(measure_ping_pong_time, N);

    if (rank == 0) {
        export_to_csv(buff_size, thrtps, stds);
        printf("%f\n", delay);
    }

    free(thrtps);
    free(stds);
    free(buff_size);

    free(time_measures);
    free(thrtp_measures);

    MPI_Finalize();

    return 0;
}

```

Był on kompilowany bez i z flagą `-DBUFFERED` w celu zbadania odpowiednio komunikacji niebuforowanej i buforowanej.

Wyniki pobrano zarówno dla komunikacji na 1 nodzie, jak i pomiędzy 2 node'ami (dla obu typów komunikacji). Komunikacja na 1 nodzie odbyła się po ustawieniu `:2` przy nodzie nr 1 w pliku

allnodes, a komunikacja między 2 odbyła się przy ustawieniu :1 przy nodach nr 9 i 10.

1.1.2 Dane pomiarowe

W wyniku eksperymentu uzyskano 5 plików CSV. 4 z nich odnosiły się do przepustowości, 1 do opóźnienia. Dane pozyskano w czasie, w którym na klastrze nie znajdował się żaden inny użytkownik poza osobą przeprowadzającą eksperyment, co sprawdzono za pomocą komendy who.

Przepustowość od wielkości danych Czas przesyłu danych liczony był jako czas potrzebny na przesłanie x B danych w dwie strony. Seria wielkości danych rosła wg zasady “złotówkowej”: liczba przesyłanych pakietów rosła wg zasady 10 B, 20 B, 50 B, 100 B, 200 B itd. aż do 10 MB. Każdy pomiar powtórzono 1001 razy. Przedstawione niżej dane są wartością oczekiwaną.

Przepustowość została zapisana w Mbit/s, wielkość danych w B. Są to 4 pliki: 1. komunikacja niebuforowana - 1 node

	Message_size	Throughput	Standard deviation
0	40	481.959011	133.074453
1	80	896.533751	202.889048
2	200	1847.578202	463.344575
3	400	3493.253625	851.583263
4	800	5935.038209	1366.372621
5	2000	10297.992164	2366.957090
6	4000	14637.307694	2898.917984
7	8000	17519.903217	2925.604689
8	20000	18106.109899	2349.672136
9	40000	19934.435952	2357.607317
10	80000	21501.735393	3663.170875
11	200000	25222.192639	2353.639676
12	400000	26853.276471	1636.351230
13	800000	27993.243430	802.401479
14	2000000	28941.694101	396.287684
15	4000000	29411.685458	397.800268
16	8000000	29091.506005	228.068656
17	20000000	23022.952284	111.247457
18	40000000	22974.039818	80.344462

2. komunikacja niebuforowana - 2 nody

	Message_size	Throughput	Standard deviation
0	40	3.392503	0.385705
1	80	6.544158	0.378377
2	200	16.939024	0.940622
3	400	35.082844	1.651974
4	800	68.320965	4.091352
5	2000	114.919114	5.533133
6	4000	225.507368	9.900137
7	8000	436.795716	17.104775
8	20000	841.597299	25.730978

9	40000	1348.783032	229.789901
10	80000	1879.157723	304.639214
11	200000	1871.164480	38.357736
12	400000	2449.773066	64.335435
13	800000	2828.846741	52.299767
14	2000000	3024.900775	768.836188
15	4000000	4348.538981	828.816167
16	8000000	4965.684713	735.797027
17	20000000	3686.685415	1101.103918
18	40000000	3472.807444	1203.259626

3. komunikacja buforowana - 1 node

	Message_size	Throughput	Standard deviation
0	40	345.957066	78.465837
1	80	643.597247	104.427955
2	200	1353.094855	330.036890
3	400	2659.618362	497.336282
4	800	4420.255053	910.331676
5	2000	6870.885482	1256.534152
6	4000	8895.936292	1663.113445
7	8000	11268.527625	1707.019489
8	20000	13907.907531	1791.074330
9	40000	14514.982582	1879.560144
10	80000	11851.430116	1751.430365
11	200000	13836.533779	1649.939618
12	400000	14754.747148	1542.115316
13	800000	15231.371367	1528.403229
14	2000000	15342.461503	1573.744242
15	4000000	14964.765528	1432.975667
16	8000000	10473.834086	573.553526
17	20000000	8677.828570	283.474995
18	40000000	6705.105889	52.588787

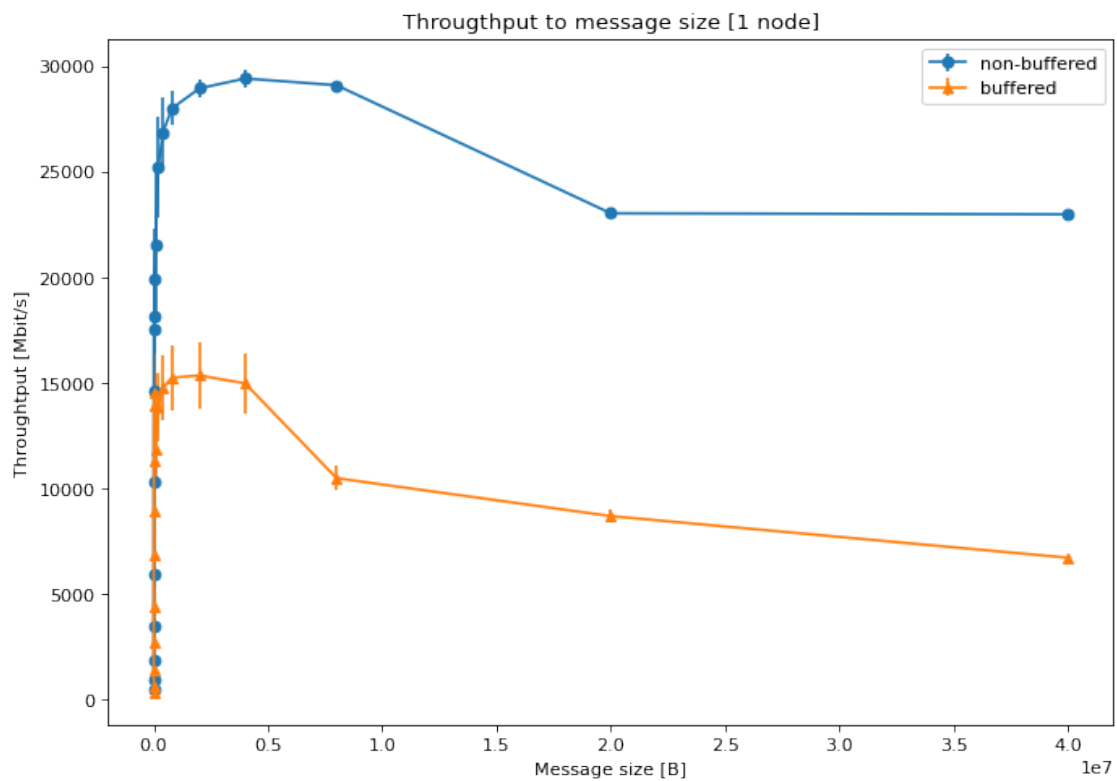
4. komunikacja buforowana - 2 nody

	Message_size	Throughput	Standard deviation
0	40	3.641098	0.284831
1	80	7.270346	0.353929
2	200	18.194014	0.990094
3	400	36.118314	2.109843
4	800	71.910043	3.979640
5	2000	108.548712	4.991827
6	4000	213.367019	7.796481
7	8000	407.241770	16.194272
8	20000	800.539674	53.475420
9	40000	1288.280043	213.881578
10	80000	1922.373587	253.327775

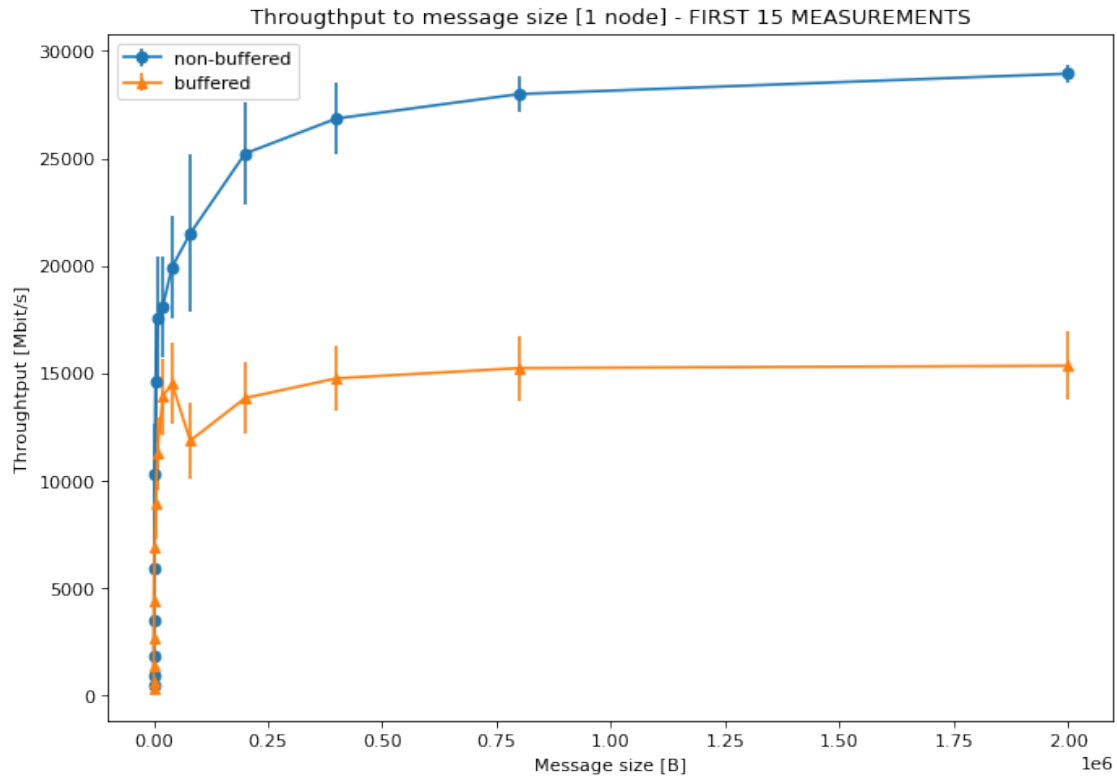
11	200000	2074.454446	114.507626
12	400000	1784.188140	1084.761440
13	800000	2746.155047	634.013863
14	2000000	3182.409154	189.939871
15	4000000	3636.963112	756.450524
16	8000000	3253.141241	887.384208
17	20000000	3117.486959	867.438673
18	40000000	2635.167106	963.190692

1.2 Wykresy

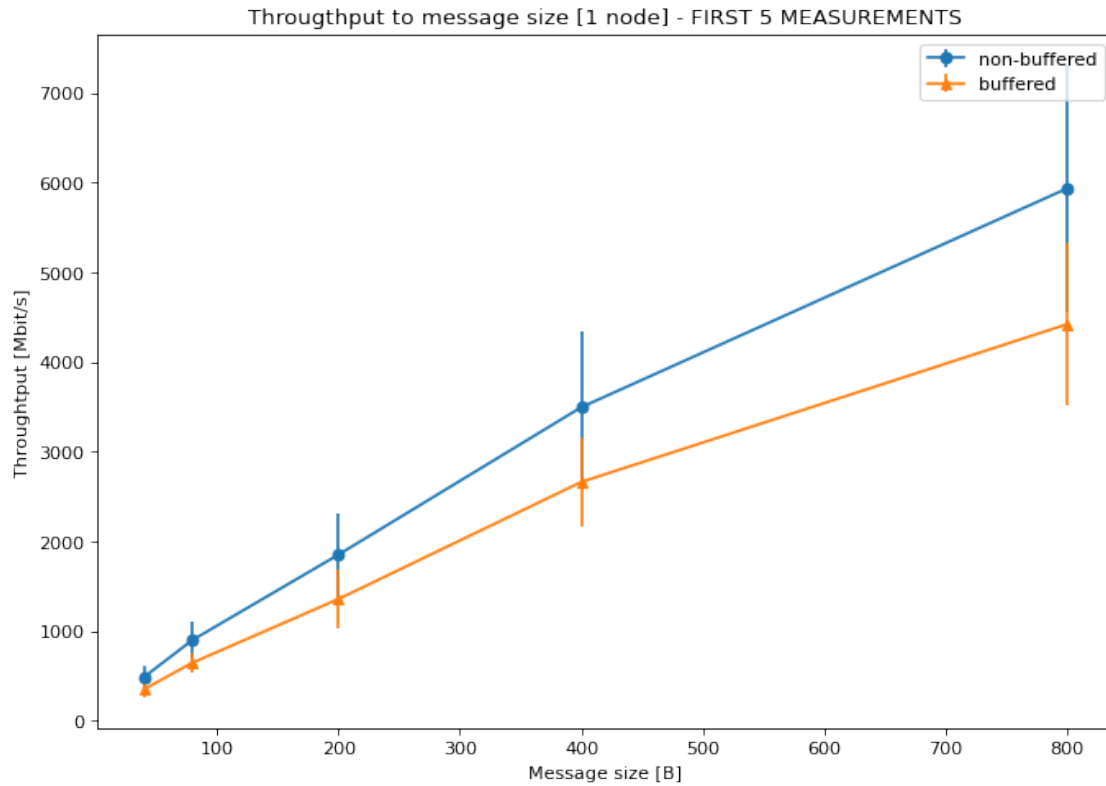
1.2.1 Porównanie przepustowości dla różnych typów komunikacji na 1 nodzie.

Zagadkowym jest spadek dla wartości większych niż 10 MB. Wysył tak dużych pakietów jest już nieopłacalny.

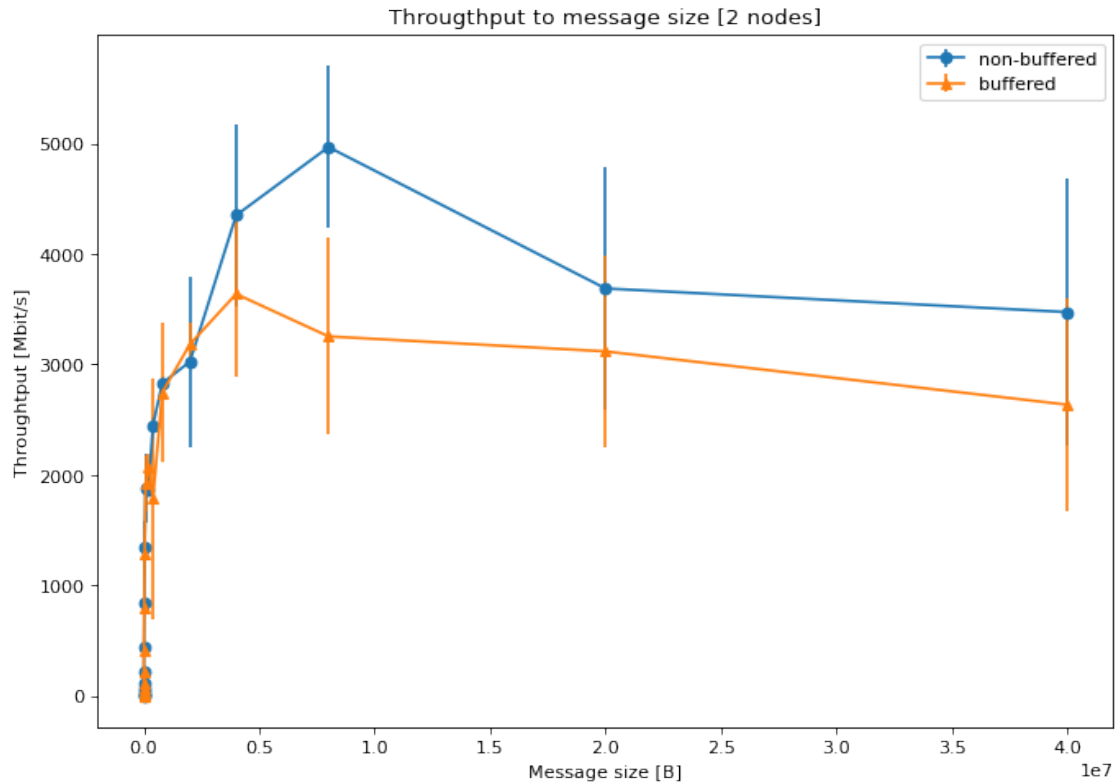

Powyższy wykres jest zbliżony do oczekiwanego (może z wyjątkiem nagłego spadku dla 80 kB, jednak jest to prawdopodobnie znów związane z infrastrukturą vClustra). Nasycenie wykresu dla wartości oczekiwanej osiągnane jest już przy około 100 kB przesyłanych danych i wynosi ok 15 Gbit/s. Dla niebuforowanej wartości są większe: nasycenie w granicach 27 Gbit/s osiągnane jest przy ok. 200 kB przesyłanej wiadomości.

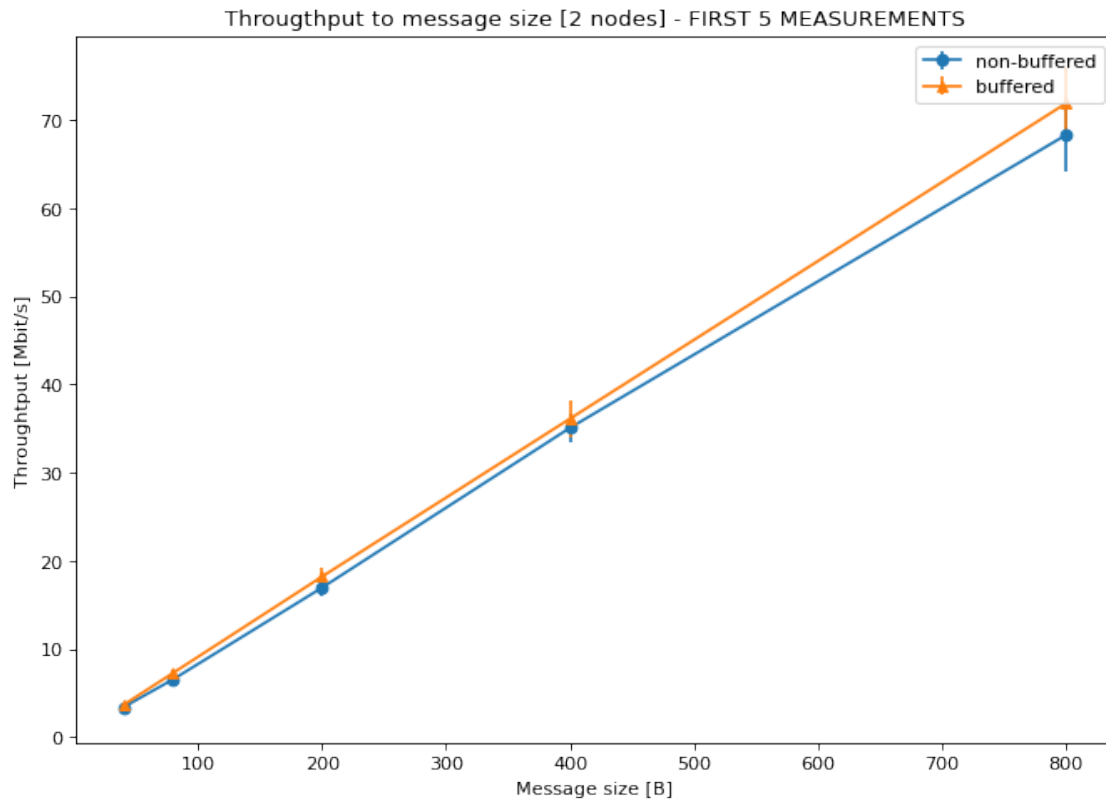
Warto zauważyć, że w przypadku komunikacji w obrębie jednego węzła dużo lepiej sprawdza się komunikacja niebuforowana. Jest pozornie wbrew oczekiwaniom, ponieważ wartość buforowana powinna w przypadku małych komunikatów usprawniać ich przesył. Zaistniałą sytuację można tłumaczyć tym, że narzut na stworzenie bufora sprawia, że jest on mniej wydajny. Bufor tworzony jest zazwyczaj w celu zmniejszenia problemu dużych opóźnień, a dla tego typu komunikacji nie jest on duży (dowód w kolejnych punktach).

1.2.2 Porównanie przepustowości dla różnych typów komunikacji na 2 nodach.

Tutaj znów mamy do czynienia z nieoczekiwanymi spadkami dla dużych wartości spowodowanymi najprawdopodobniej zabezpieczeniami vClustra. Widać jednak, że nasycenie dla komunikacji buforowanej i niebuforowanej wynosi w przybliżeniu kolejno 3Gb/s oraz 4Gb/s.

Co również oczekiwane - szybkość komunikacji między dwoma węzłami jest zdecydowanie mniejsza niż w obrębie jednego węzła.

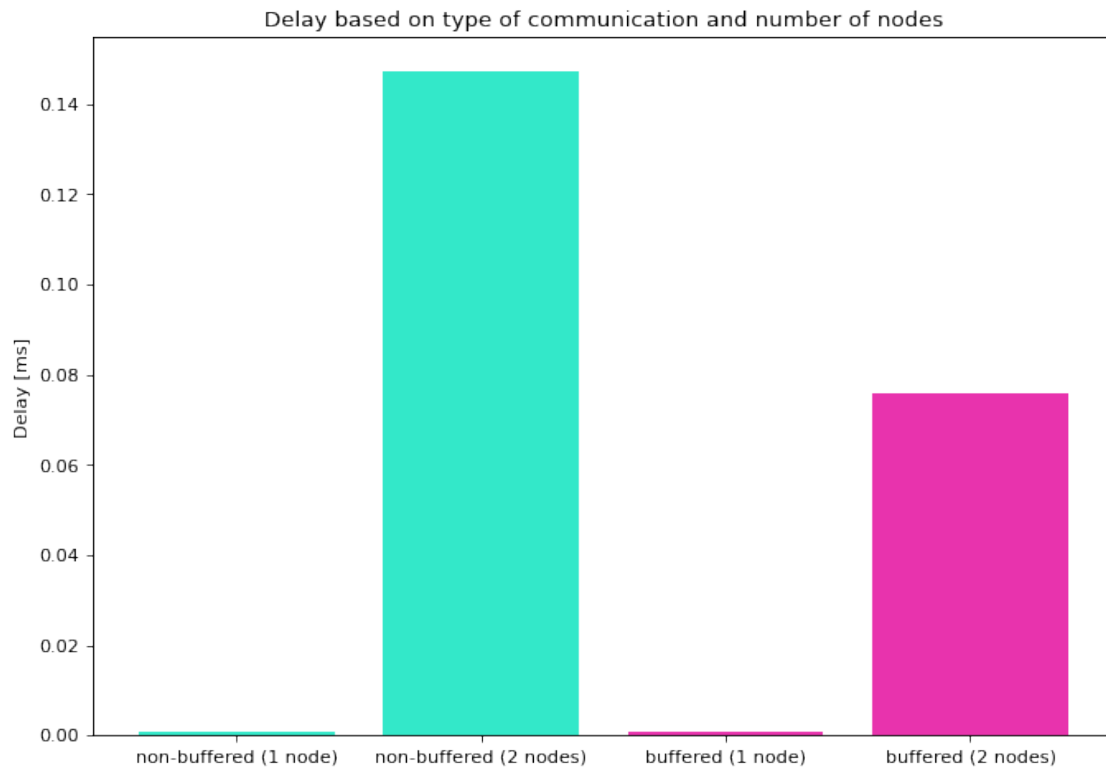

Z powyższego wykresu widzimy, że komunikacja buforowana pozytywnie wpływa na przepustowość komunikacji, ponieważ niweluje opóźnienie, które jest w przypadku komunikacji międzywęzłowej większe.

1.2.3 Opóźnienie

Odczytano 4 wielkości opóźnienia dla wszystkich 4 konfiguracji eksperymentu. Została ona obliczona jako długość przesyłu w obie strony komunikatu o wielkości 1 B. Wartość opóźnienia zapisano w ms.

	Type	Number_of_nodes	Delay
0	normal	1	0.000666
1	normal	2	0.147370
2	buffered	1	0.000974
3	buffered	2	0.076020

Powyższy wykres pokazuje, że buforowanie jest szczególnie korzystne dla komunikacji między dwoma węzłami. Wartość opóźnienia nie zmienia się tak bardzo dla komunikacji buforowanej, czego nie można powiedzieć o komunikacji niebuforowanej, gdzie wartość ta jest niemal dwa razy niższa dla komunikacji międzywęzłowej w porównaniu z komunikacją w jednym węźle.

Widać również, że opóźnienia w komunikacji międzywęzłowej są kilka rzędów wielkości większe niż dla komunikacji w ramach jednego węzła.

1.3 Część druga - badania równoległości programu równoległego

Ta część sprawozdania zajmuje się badaniem równoległości programu wyliczającego liczbę PI metodą Monte Carlo. Temat ten dotyczył laboratoriów drugich oraz trzecich.

1.3.1 Kod

Programy wyliczające liczbę PI

monte-weak.c - słaba skalowalność Program wyliczający liczbę PI metodą Monte Carlo. Mierzy czas działania. Wynikiem jest wiersz pliku CSV (szczegóły: patrz skrypt). Wykorzystuje OpenMPI w C. Wielkość problemu definiuje się przez makro N.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <mpi.h>
```

```

#include <time.h>
#include <math.h>

#ifdef N
#define N 100000000
#endif /*N*/

#define SCALING "weak"

#ifdef TEST_CASE_NUM
#define TEST_CASE_NUM 0
#endif /*TEST_CASE_NUM*/
typedef struct Point {
    float x;
    float y;
} Point;

void init_mpi(int* argc, char** argv[], int* rank, int* size){
    MPI_Init (argc, argv); /* starts MPI */
    MPI_Comm_rank (MPI_COMM_WORLD, rank); /* get current process id */
    MPI_Comm_size (MPI_COMM_WORLD, size); /* get number of processes */
}

int point_in_circle() {
    Point p;
    p.x = (float) rand() / (float) RAND_MAX;
    p.y = (float) rand() / (float) RAND_MAX;

    return (p.x*p.x + p.y*p.y) < 1;
}

long long draw_points_in_circle(long long n) {
    long long i;
    long long sum = 0;
    for ( i = 0; i < n; i++){
        sum += point_in_circle();
    }
    return sum;
}

float approx_pi(long long sum, long long processes_num){
    double proportion = (double) sum / (double) (N*processes_num);
    return 4*proportion;
}

int main (int argc, char * argv[])
{
    int rank, size;

```

```

init_mpi(&argc, &argv, &rank, &size);

srand(time(NULL) + rank);

long long n_per_process = N;

MPI_Barrier(MPI_COMM_WORLD);

double t1 = MPI_Wtime();
long long local_sum = draw_points_in_circle(n_per_process);

long long global_sum;
MPI_Reduce(&local_sum, &global_sum, 1, MPI_LONG_LONG_INT, MPI_SUM, 0, MPI_COMM_WORLD);
double t2 = MPI_Wtime();
double total_time = t2 - t1;

if (rank == 0){
    double pi = approx_pi(global_sum, size);
    printf("%f,%f,%d,%d,%s,%d\n", pi, total_time, size, N, SCALING, TEST_CASE_NUM);
}
MPI_Finalize();

return 0;
}

```

monte.c - silna skalowalność Niemal ten sam plik co `monte_weak.c`, lecz inaczej wyliczana jest liczba pi oraz liczba punktów dla procesora. W wynikowej linii dodaje informację o skalowaniu

```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <mpi.h>
#include <time.h>
#include <math.h>

#ifdef N
#define N 100000000
#endif

#define SCALING "strong"

#ifdef TEST_CASE_NUM
#define TEST_CASE_NUM 0
#endif

typedef struct Point {
    float x;
    float y;
}

```

```

} Point;

void init_mpi(int* argc, char** argv[], int* rank, int* size){
    MPI_Init (argc, argv); /* starts MPI */
    MPI_Comm_rank (MPI_COMM_WORLD, rank); /* get current process id */
    MPI_Comm_size (MPI_COMM_WORLD, size); /* get number of processes */
}

int point_in_circle() {
    Point p;
    p.x = (float) rand() / (float) RAND_MAX;
    p.y = (float) rand() / (float) RAND_MAX;

    return (p.x*p.x + p.y*p.y) < 1;
}

long long draw_points_in_circle(long long n) {
    long long i;
    long long sum = 0;
    for ( i = 0; i < n; i++){
        sum += point_in_circle();
    }
    return sum;
}

float approx_pi(long long sum){
    double proportion = (double) sum / (double) N;
    return 4*proportion;
}

int main (int argc, char * argv[])
{
    int rank, size;

    init_mpi(&argc, &argv, &rank, &size);

    srand(time(NULL) + rank);

    long long n_per_process = N / size;

    MPI_Barrier(MPI_COMM_WORLD);

    double t1 = MPI_Wtime();
    long long local_sum = draw_points_in_circle(n_per_process);

    long long global_sum;
    MPI_Reduce(&local_sum, &global_sum, 1, MPI_LONG_LONG_INT, MPI_SUM, 0, MPI_COMM_WORLD);
    double t2 = MPI_Wtime();

```

```

double total_time = t2 - t1;

if (rank == 0){
    double pi = approx_pi(global_sum);
    printf("%f,%f,%d,%d,%s,%d\n", pi, total_time, size, N, SCALING, TEST_CASE_NUM);
}
MPI_Finalize();

return 0;
}

```

Skrypt Skrypt ma za zadanie wygenerować plik CSV z wszystkimi danymi pomiarowymi. Większość danych dotyczy wyniku (PI, czas wykonania), pozostałe dotyczą parametrów wykonania (liczba procesorów, wielkość problemu = N, typ skalowania). Każda konfiguracja została powtórzona 15 razy. Numer powtórzenia znajduje się w wierszu TEST_CASE_NUM

```

#!/bin/bash -l
#SBATCH --nodes 1
#SBATCH --ntasks 12
#SBATCH --time=04:00:00
#SBATCH --partition=plgrid
#SBATCH --account=plgmpr23-cpu

module add .plgrid plgrid/tools/openmpi

function mpi_run() {
    mpicc -o "$1.o" "$1.c" -lm "$3" "$4"
    mpiexec -np "$2" "./$1.o"
    rm "$1.o"
}

echo "PI,TIME,PROC_NUM,N,SCALING,TEST_CASE_NUM"
for N in 1000000 100000000 1410065408
do
    for proc_num in {1..12}
    do
        for test_case_num in {1..15}
        do
            mpi_run monte $proc_num -DN=$N -DTEST_CASE_NUM=$test_case_num
            mpi_run monte_weak $proc_num -DN=$N -DTEST_CASE_NUM=$test_case_num
        done
    done
done
done

```

Niestety, przypisany czas 4 godzin nie był wystarczający, aby powyższy skrypt dobiegł końca. Otrzymano wyniki bez pełnego ostatniego wykonania pierwszej pętli. Należało rozpocząć obliczenia od liczby procesorów równej 2. W tym celu napisano kolejny skrypt. Zmniejszono w nim liczbę powtórzeń do 10.


```
#!/bin/bash -l
#SBATCH --nodes 1
#SBATCH --ntasks 12
#SBATCH --time=12:00:00
#SBATCH --partition=plgrid
#SBATCH --account=plgmpr23-cpu

module add .plgrid plgrid/tools/openmpi

function mpi_run() {
    mpicc -o "$1.o" "$1.c" -lm "$3" "$4"
    mpiexec -np "$2" "$1.o"
    rm "$1.o"
}

echo "PI,TIME,PROC_NUM,N,SCALING,TEST_CASE_NUM"
for N in 1410065408
do
    for proc_num in {2..12}
    do
        for test_case_num in {1..10}
        do
            mpi_run monte $proc_num -DN=$N -DTEST_CASE_NUM=$test_case_num
            mpi_run monte_weak $proc_num -DN=$N -DTEST_CASE_NUM=$test_case_num
        done
    done
done
```

1.3.2 Dane

W wyniku działania przedstawionych wyżej skryptów stworzono plik `results.csv` z wynikami wszystkich eksperymentów. Dane pozyskano za pomocą użycia trybu wsadowego na komputerze ARES - pierwszy skrypt wykonywał się 4 godziny, drugi ok. 3 h. Następnie wybrano z plików odpowiednie wiersze i stworzono wykorzystywany niżej plik.

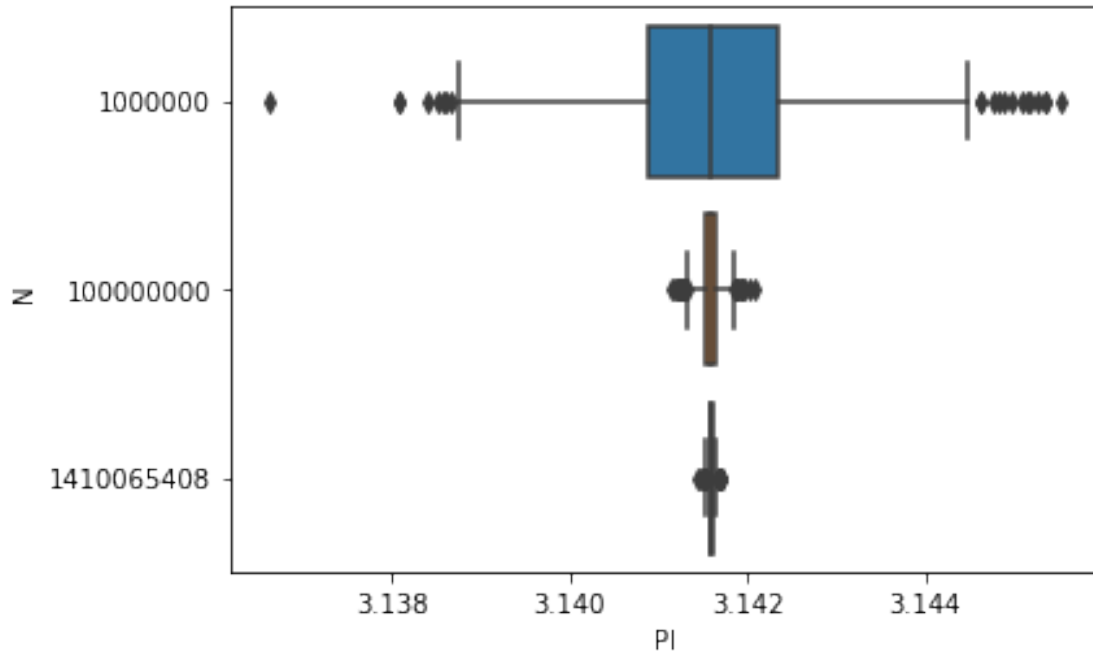
	PI	TIME	PROC_NUM	N	SCALING	TEST_CASE_NUM
0	3.144872	0.034602	1	1000000	strong	1
1	3.138092	0.035147	1	1000000	weak	1
2	3.141400	0.035292	1	1000000	strong	2
3	3.141272	0.035351	1	1000000	weak	2
4	3.140540	0.034781	1	1000000	strong	3

Na początek sprawdźmy, czy nasze zwróciły dobry wynik. Poniżej użyto kodu, który wylicza średnią wartość oraz odchylenie standardowe, a także sprawdza, czy wszystkie wartości mieszczą się między 0 a 4.

```
Mean value: 3.1415992391991567
Std: 0.0008072376519102167
Are all alues between 0 and 4: True
```

Program zwrócił właściwe wyniki. Możemy przedstawić to również w postaci wykresu pudełkowego. Został on dodatkowo podzielony ze względu na parametr N.

```
<AxesSubplot:xlabel='PI', ylabel='N'>
```


Widzimy, że wraz z większą liczbą punktów wzrasta dokładność pomiarów. Tego należało się spodziewać.

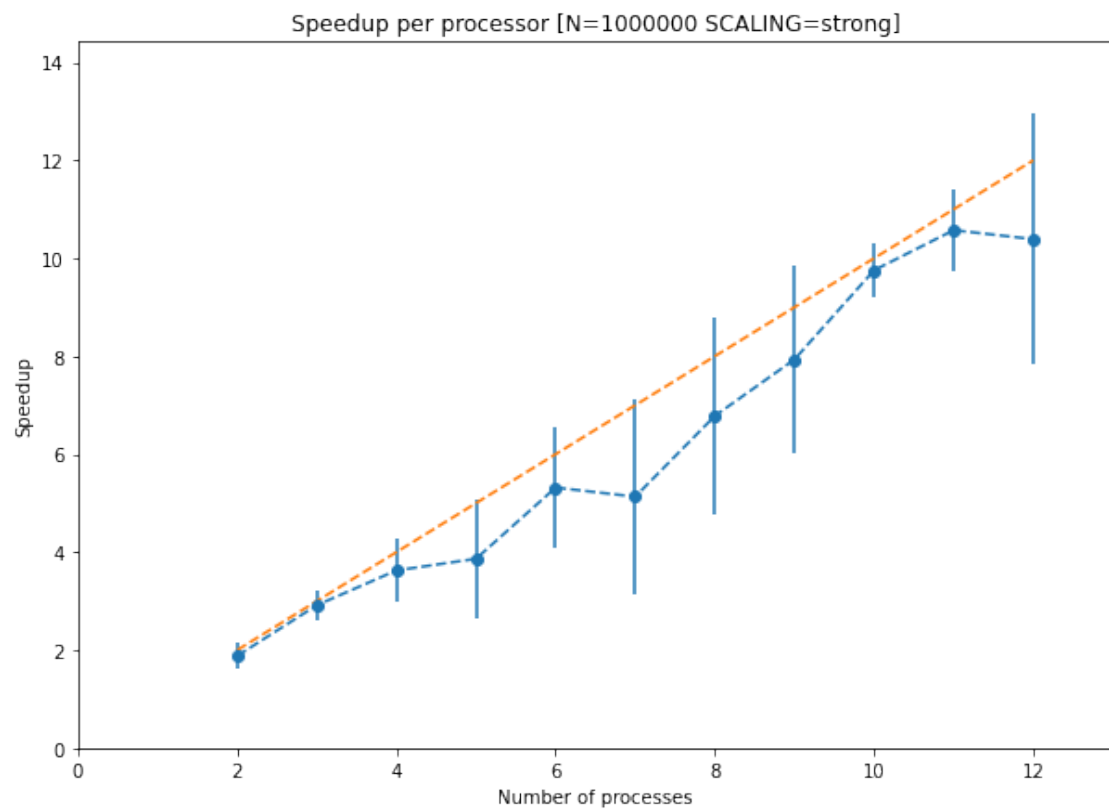
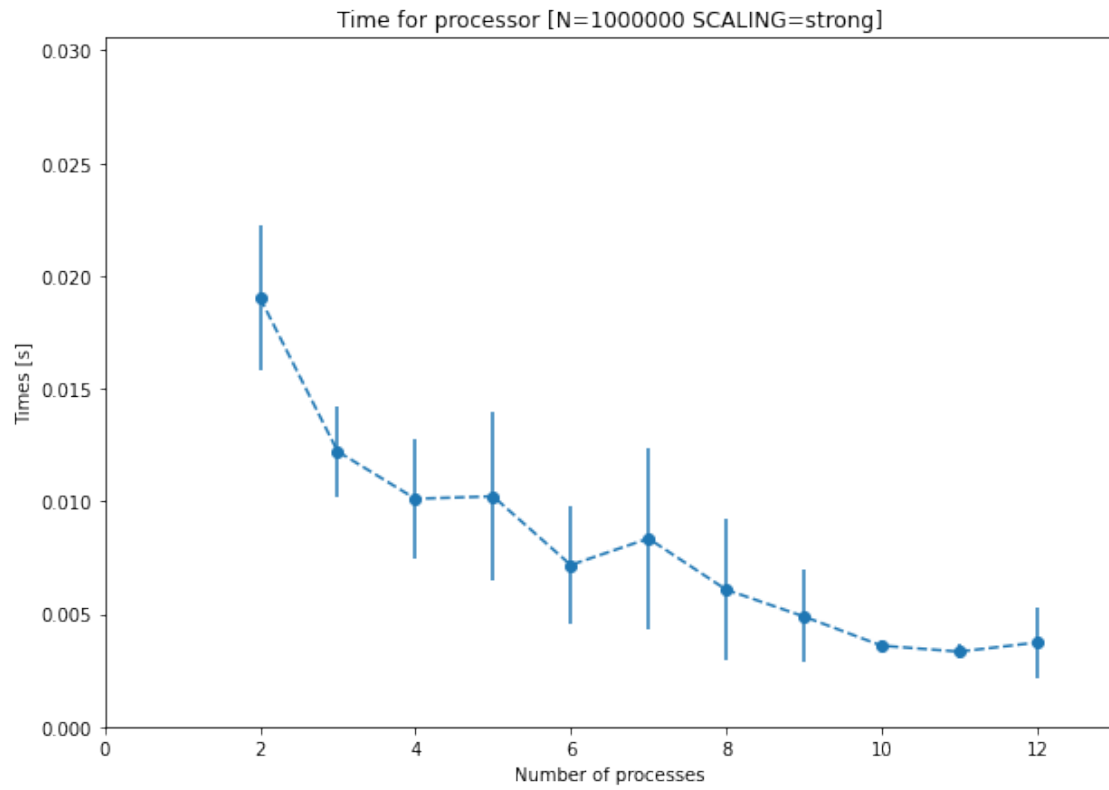
1.3.3 Wykresy

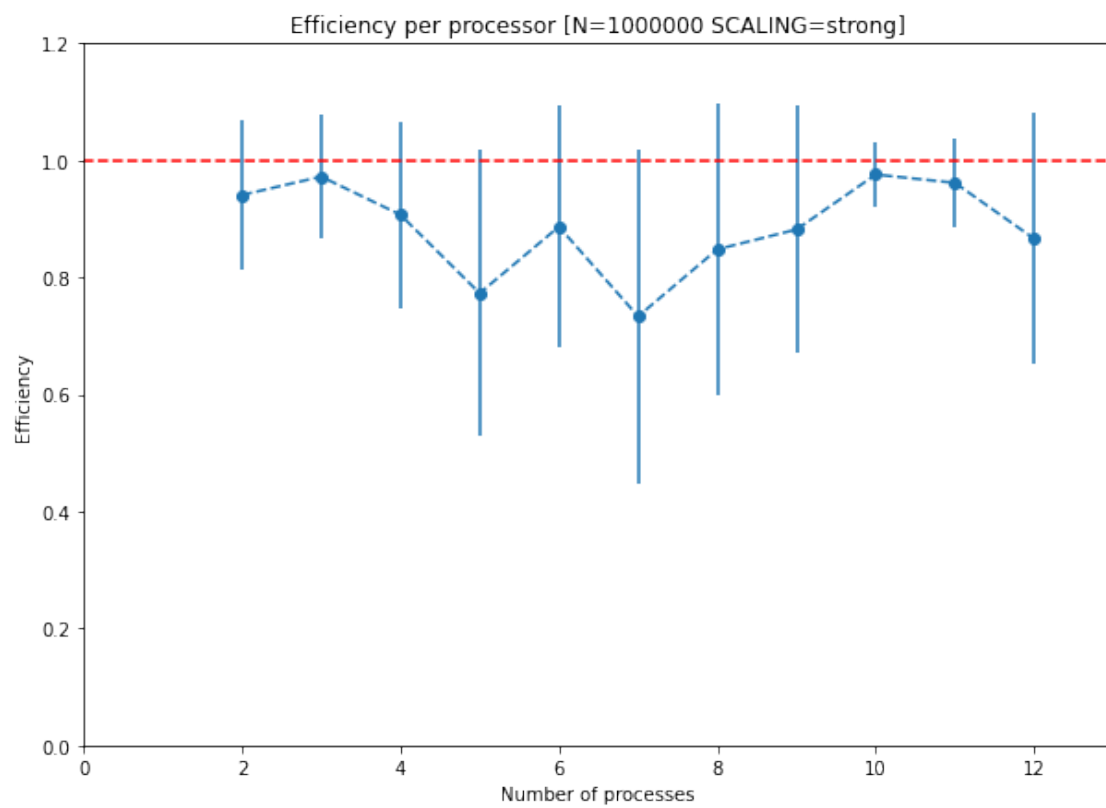
Poniżej zamieszczono wykresy, które próbują lepiej zobrazować zebrane dane na temat przyśpieszenia zrównoleglonego programu. Do każdej z 6 konfiguracji (2 typy skalowalności (silna i słaba) * 3 wielkości problemu) stworzono wykres: - czasu od liczby procesorów - przyśpieszenia od liczby procesorów - efektywności od liczby procesorów - części sekwencyjnej od liczby procesorów.

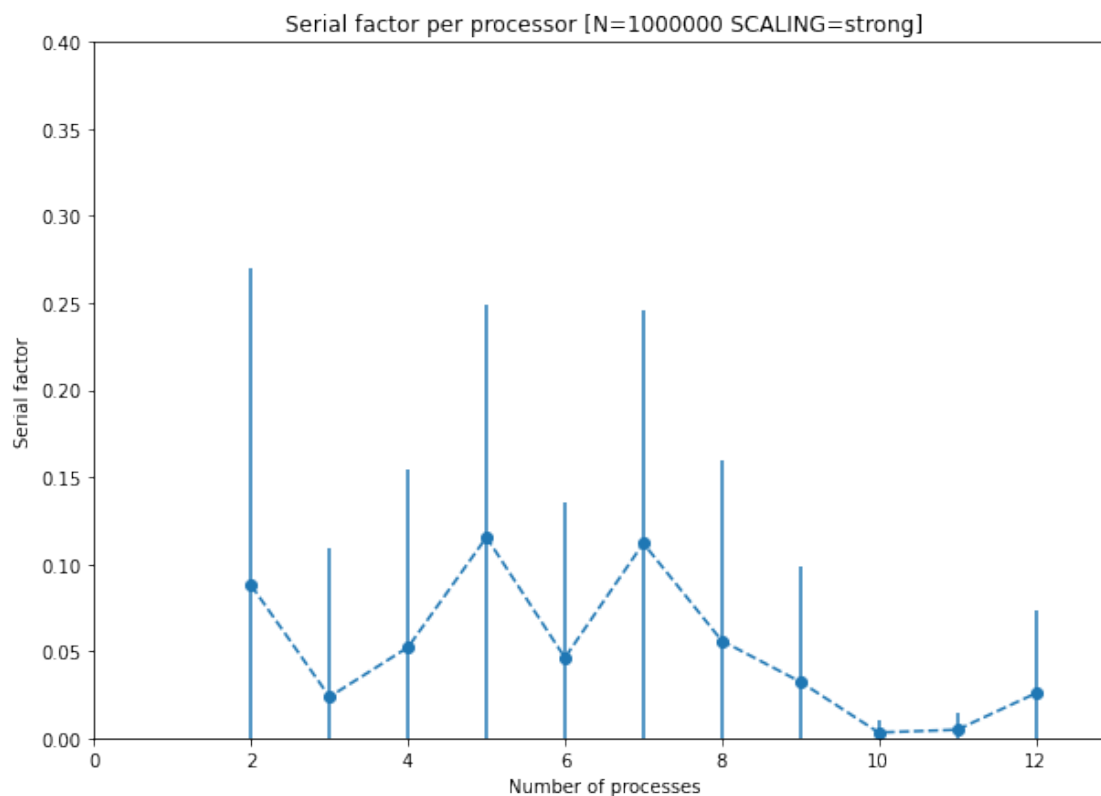
Wszystkie wartości prezentowane są dla wartości od 2 procesorów do 12. Jest tak, ponieważ wartość części sekwencyjnej dla 1 procesora jest nieoznaczona. Dla zachowania jednolitości “brak podziałki na 1” pozostawiono również na pozostałych wykresach.

Silna skalowalność Wartości obliczono wg prawa Amdhala.

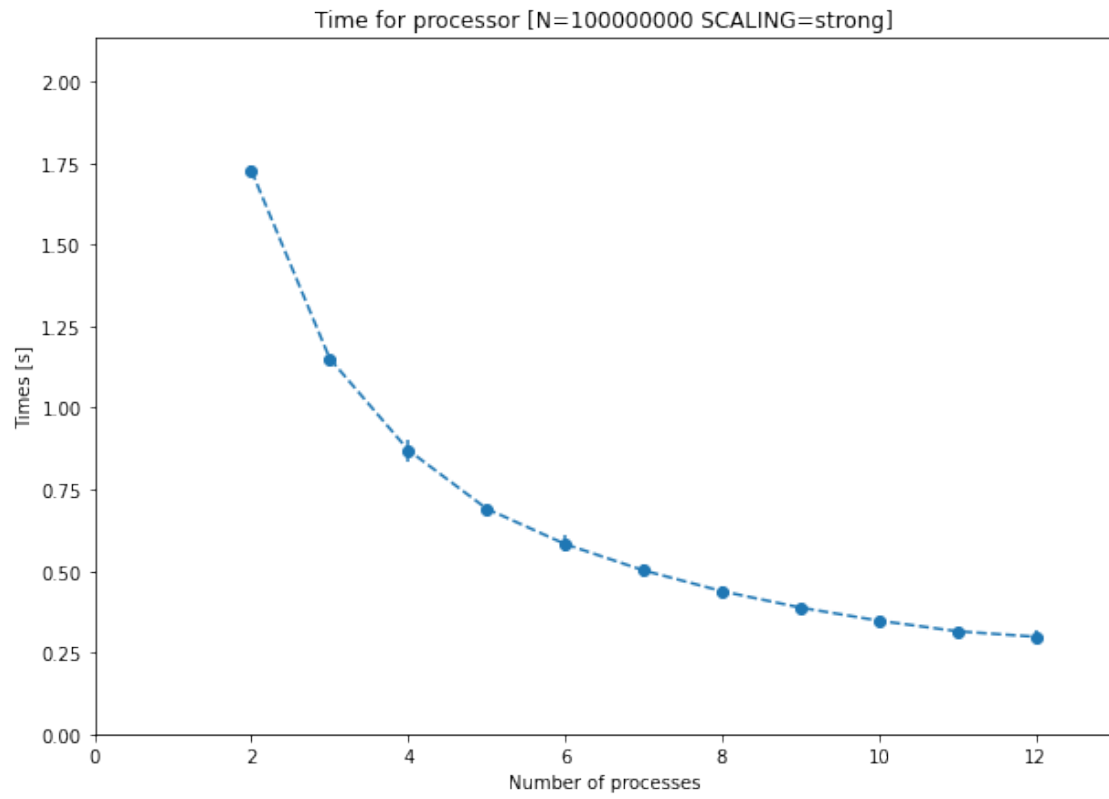
N = 1000000 Wartość dobrano tak, aby była jak najmniejsza, jednak pomiary nie były poniżej epsilon maszynowego.

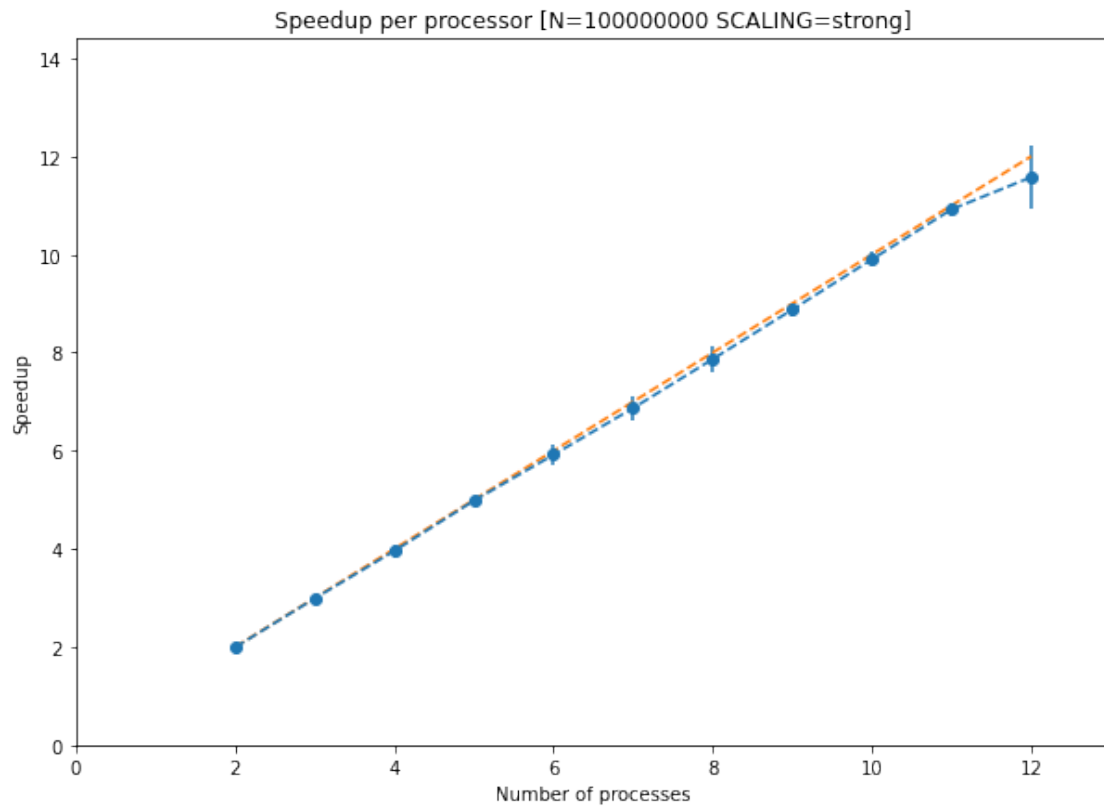

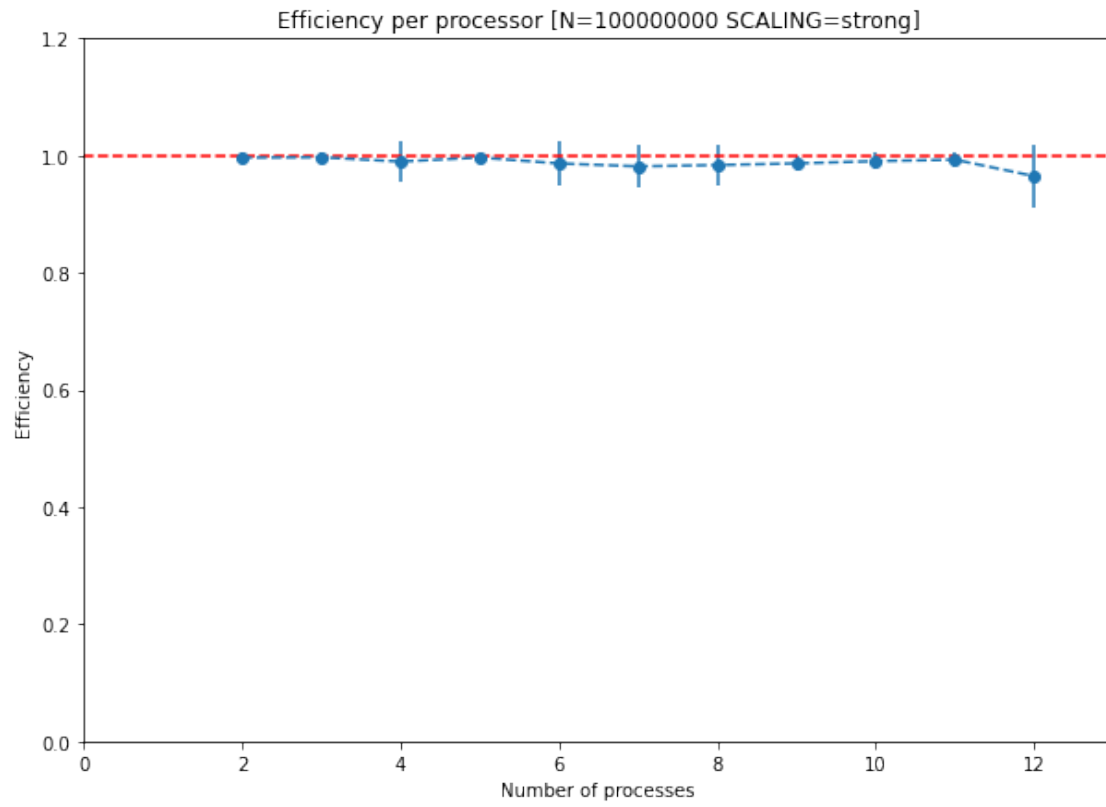

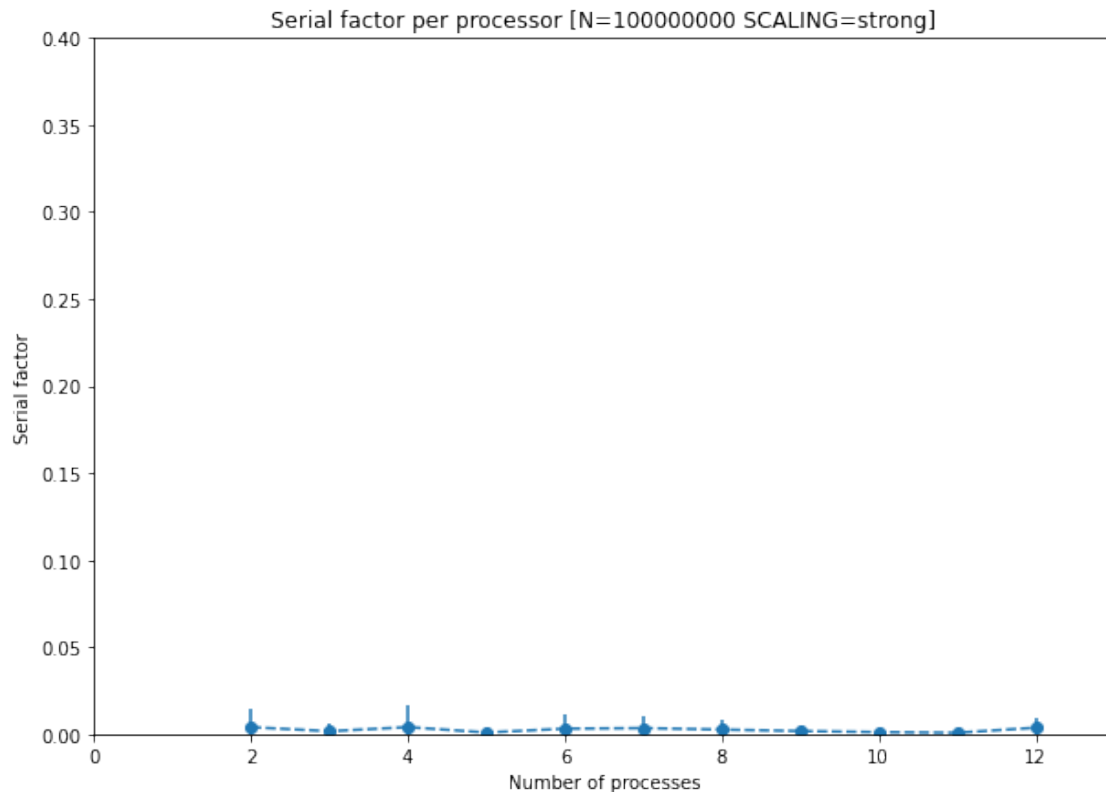

Powyższe wykresy jasno pokazują, że milion punktów jest już wystarczająco dużym zbiorem danych, aby odnieść korzyści ze zrównoleglenia przedstawionego problemu. Nie będzie ono jednak konsy-
tentne. Zmierzone wartości przyspieszenia, efektywności i części sekwencyjnej, wyróżniające się
wysokim odchyleniem standardowym, wyraźnie pokazują, że dla analizowanego rozmiaru problemu
nie można spodziewać się za każdym razem równie dobrych wyników zrównoleglenia.

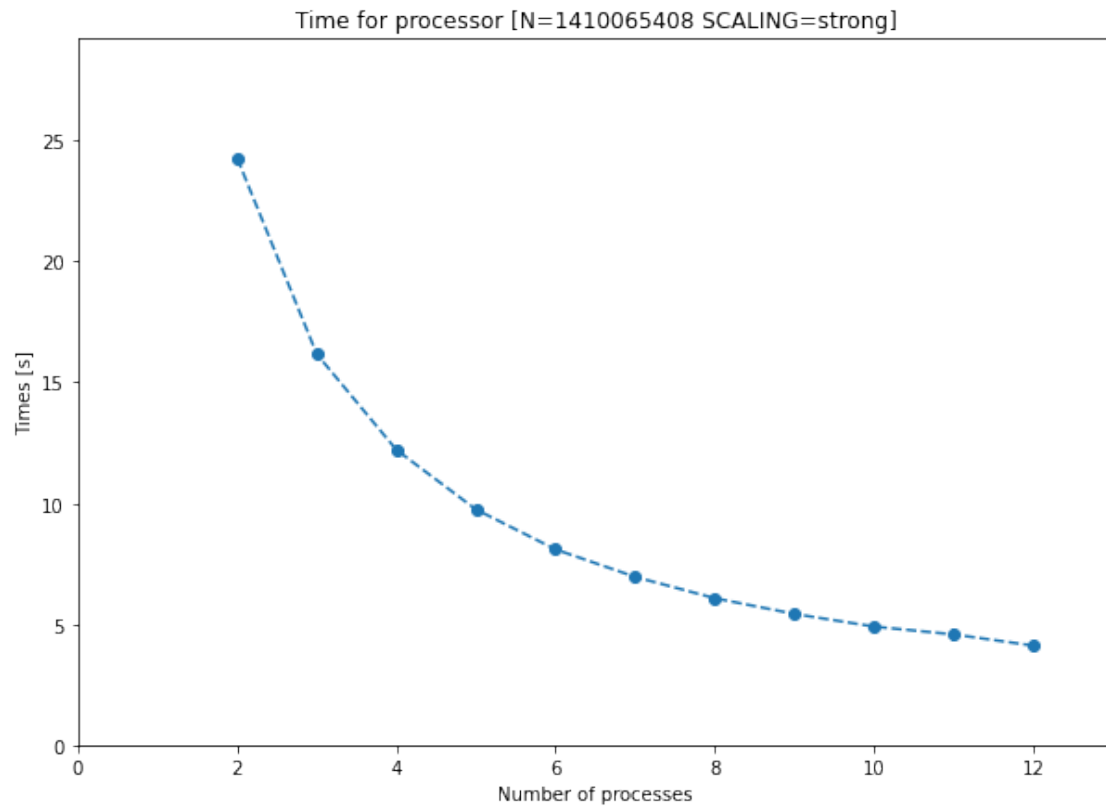

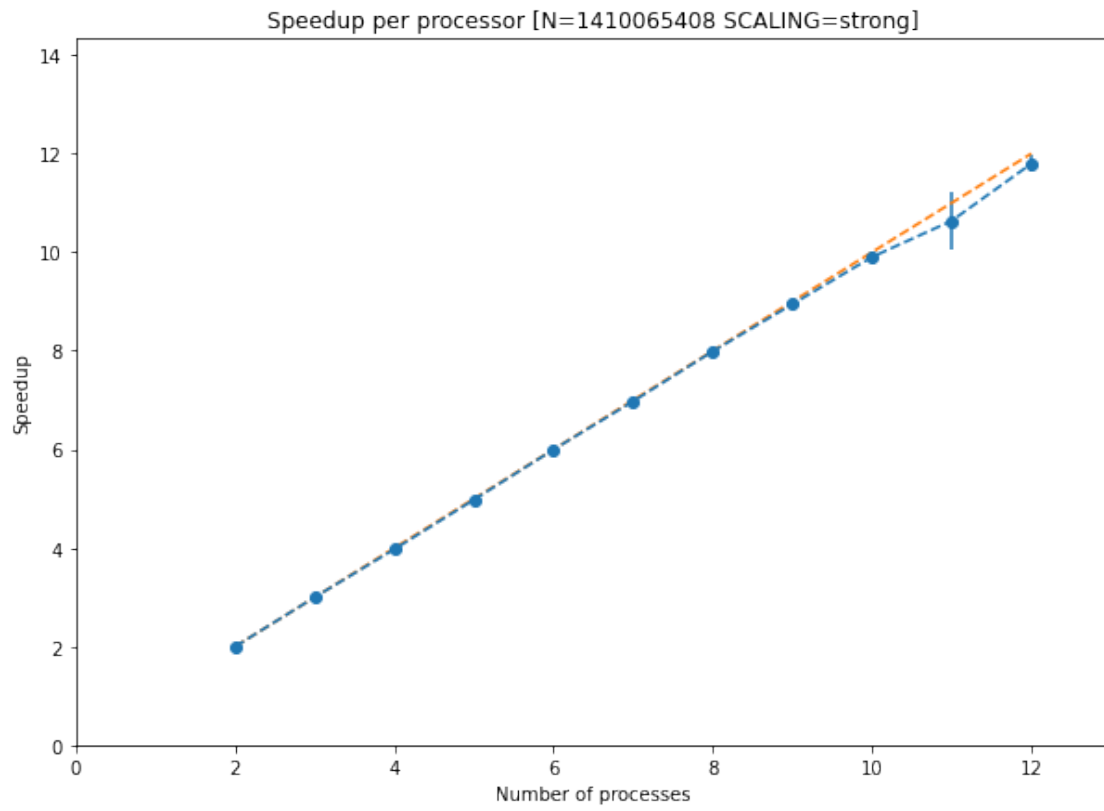

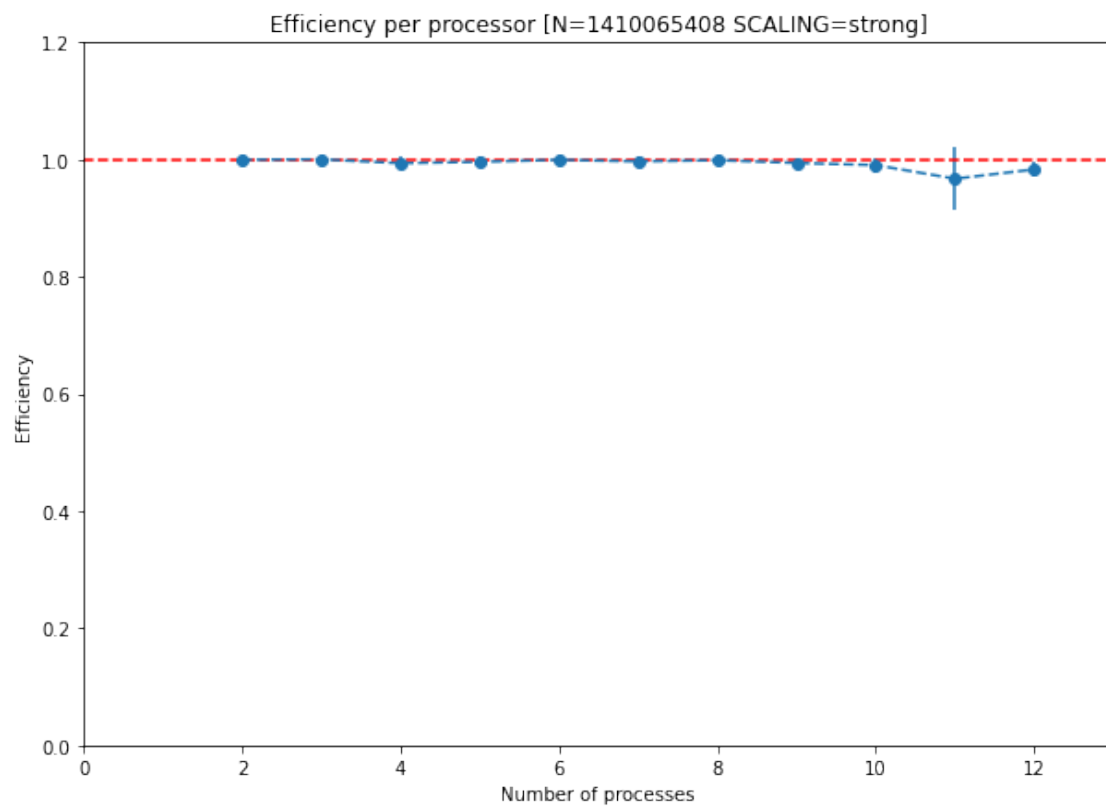
Wyniki dla stu milionów punktów są zdecydowanie bardziej obiecujące niż w przypadku miliona. Wykres czasu ma wyraźną postać hiperboli, czego należy spodziewać się przy badaniu efektywności programu równoległego metodą Amdahla.

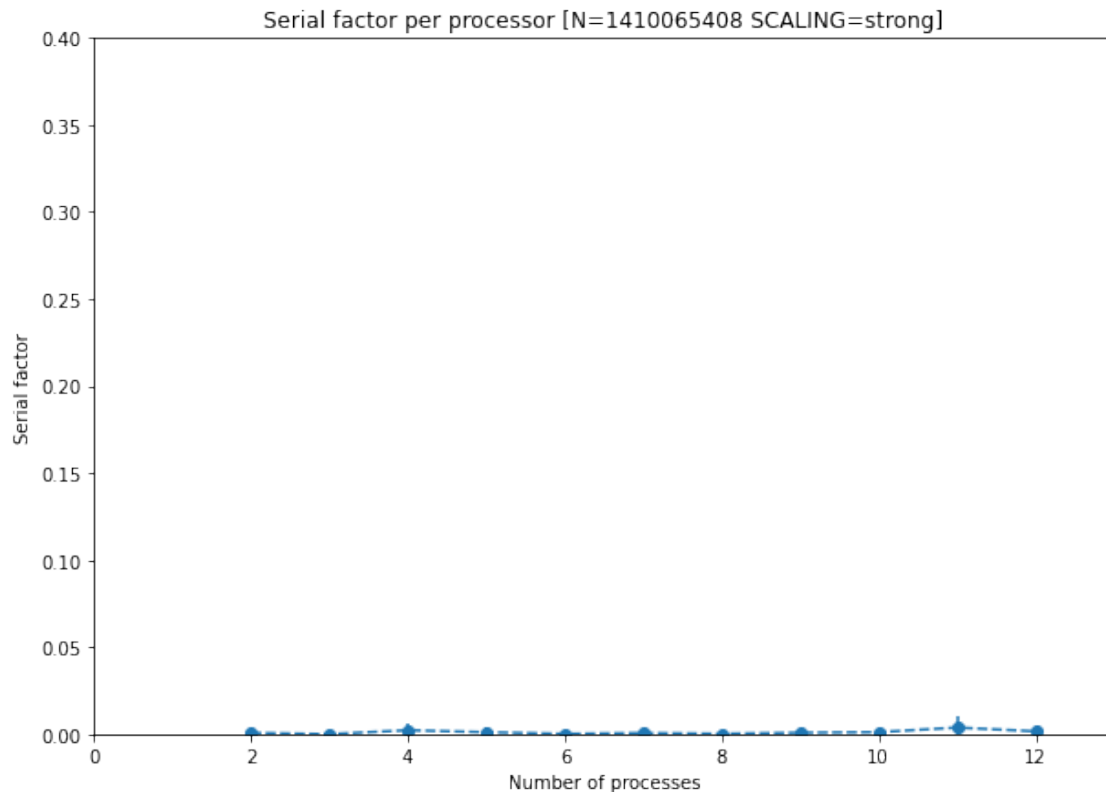
Wszystkie mierzone wartości dla niemal każdej liczby procesorów są podobne do idealnych. Jediną liczbą procesorów, dla których nie jest to spełnione, jest 12. Można zaobserwować tam wyraźne odchylenie od wartości idealnej dla przyspieszenia i efektywności. Jest to spowodowane większym nakładem czasu poświęconym na komunikację, której prawo Amdahla nie uwzględnia. Zgadza się to z oczekiwaniami.

N = 1410065408

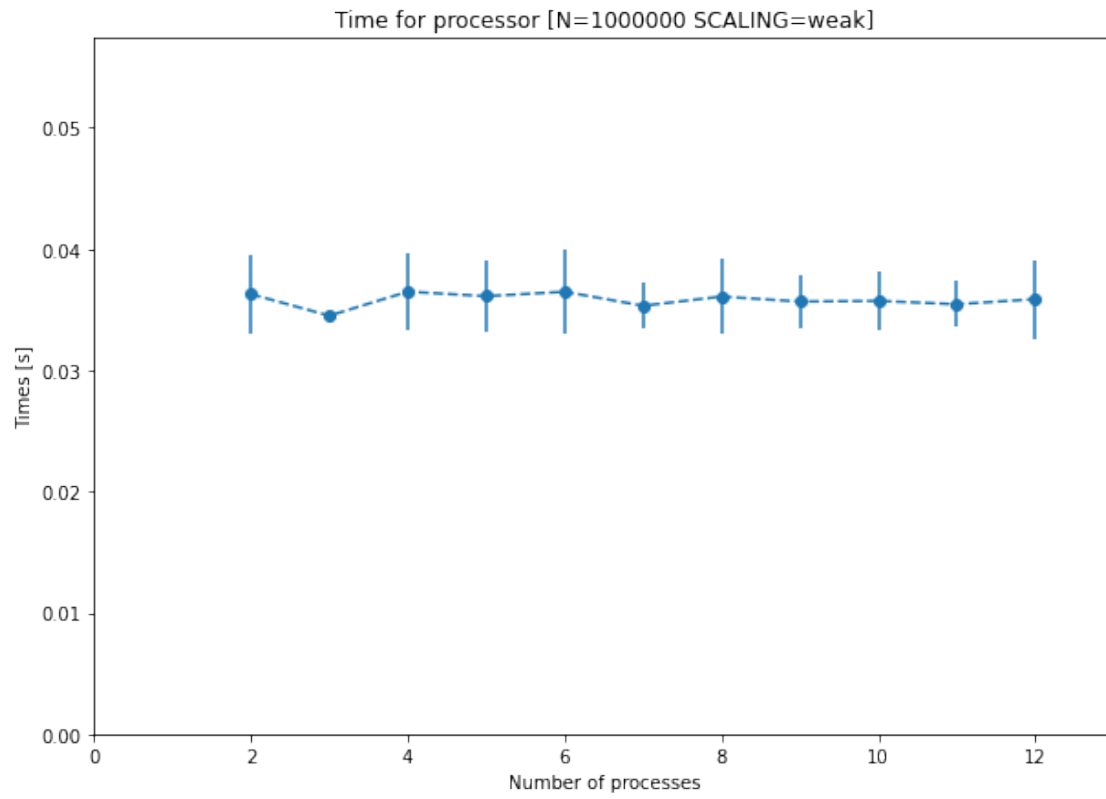

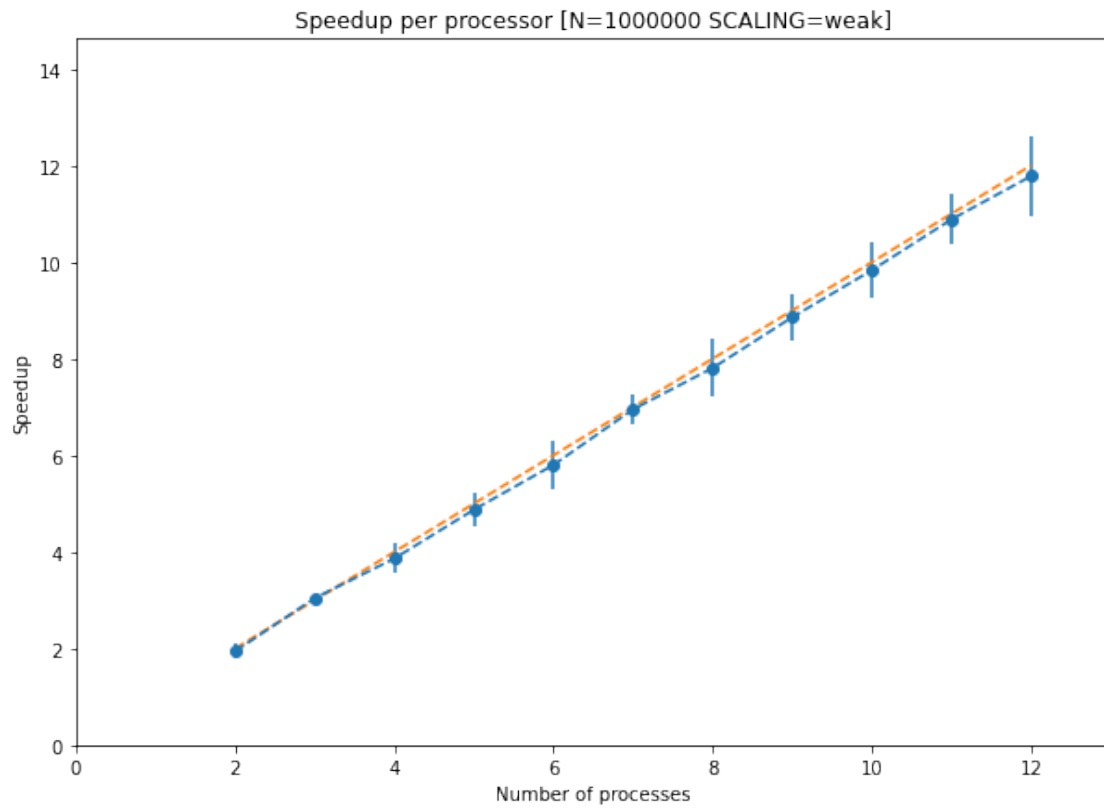

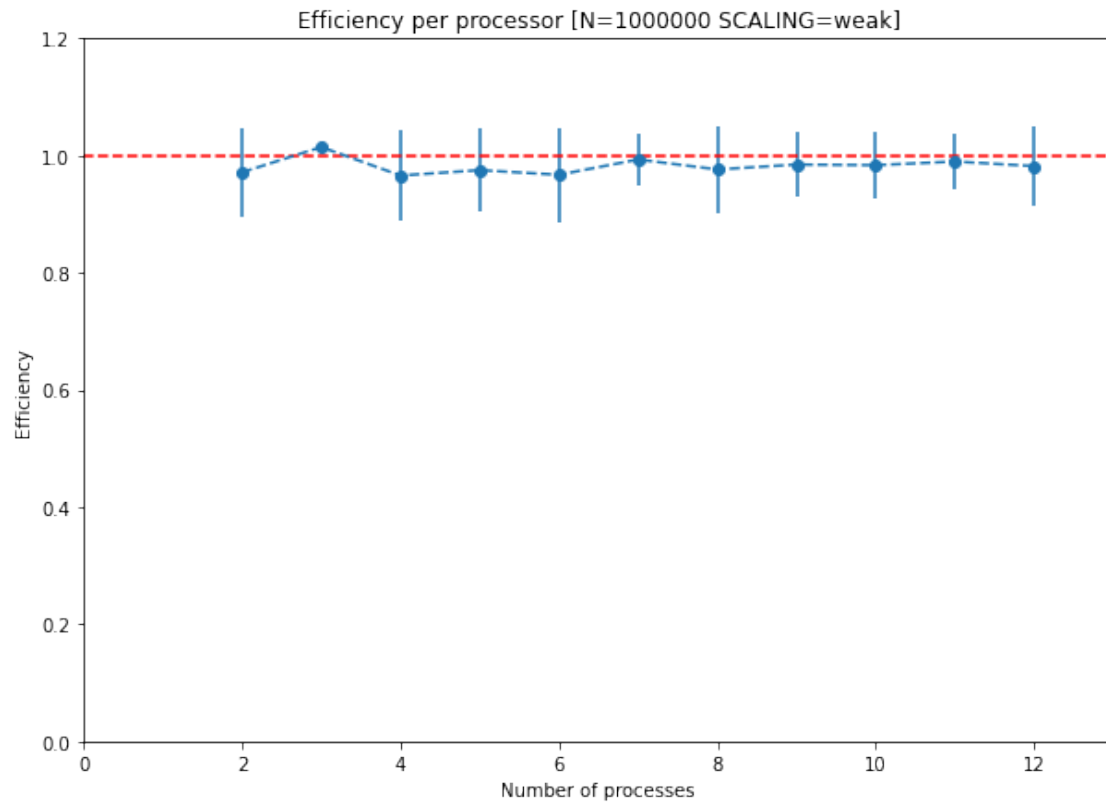
Dla wielkości problemu większej niż miliard możemy zaobserwować niemal idealne wyniki. Jedyne lekkie odstępstwo od normy można zaobserwować dla liczby procesorów równej 11. Może być to spowodowane niespodziewanymi trudnościami związanymi z obecnym obciążeniem komputera, na którym testowano program. Co istotne - również obserwujemy spadek przyspieszenia i efektywności dla końcowych wartości (11 i 12 procesorów) jednak jest on zdecydowanie niższy niż w przypadku poprzednich wielkości problemów.

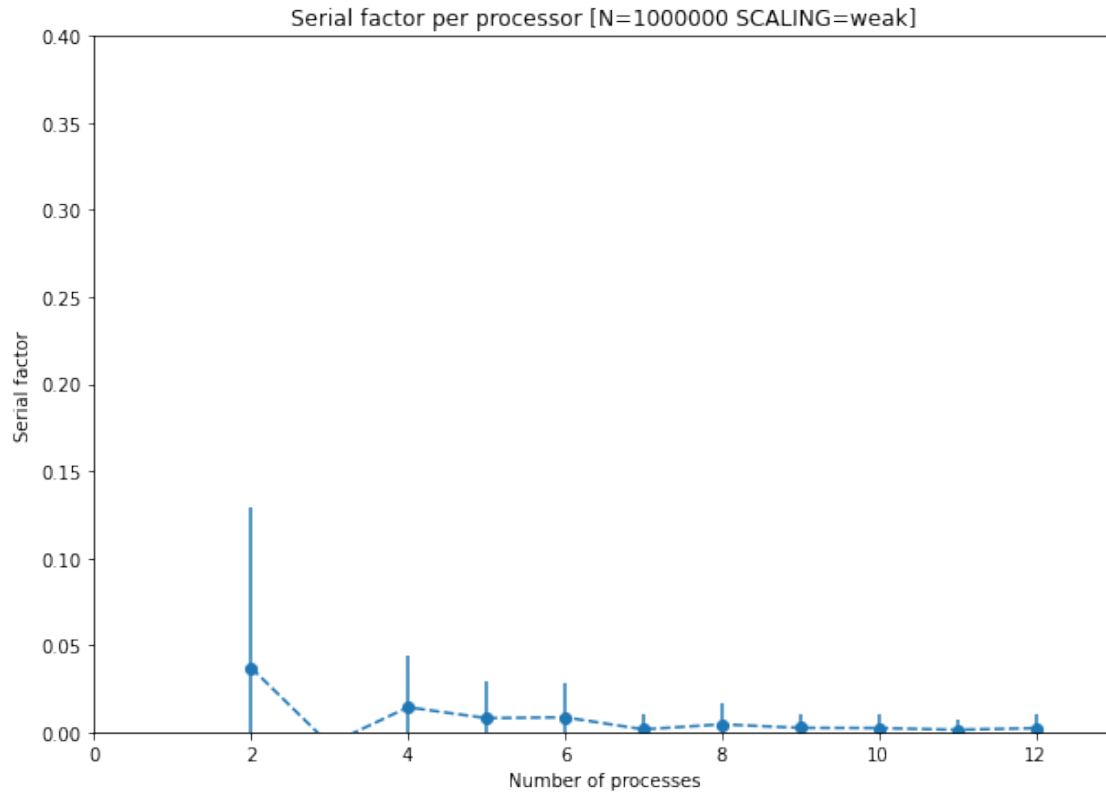
Słaba skalowalność Wyniki wyliczono wg prawa Gustavsona.

N = 1000000

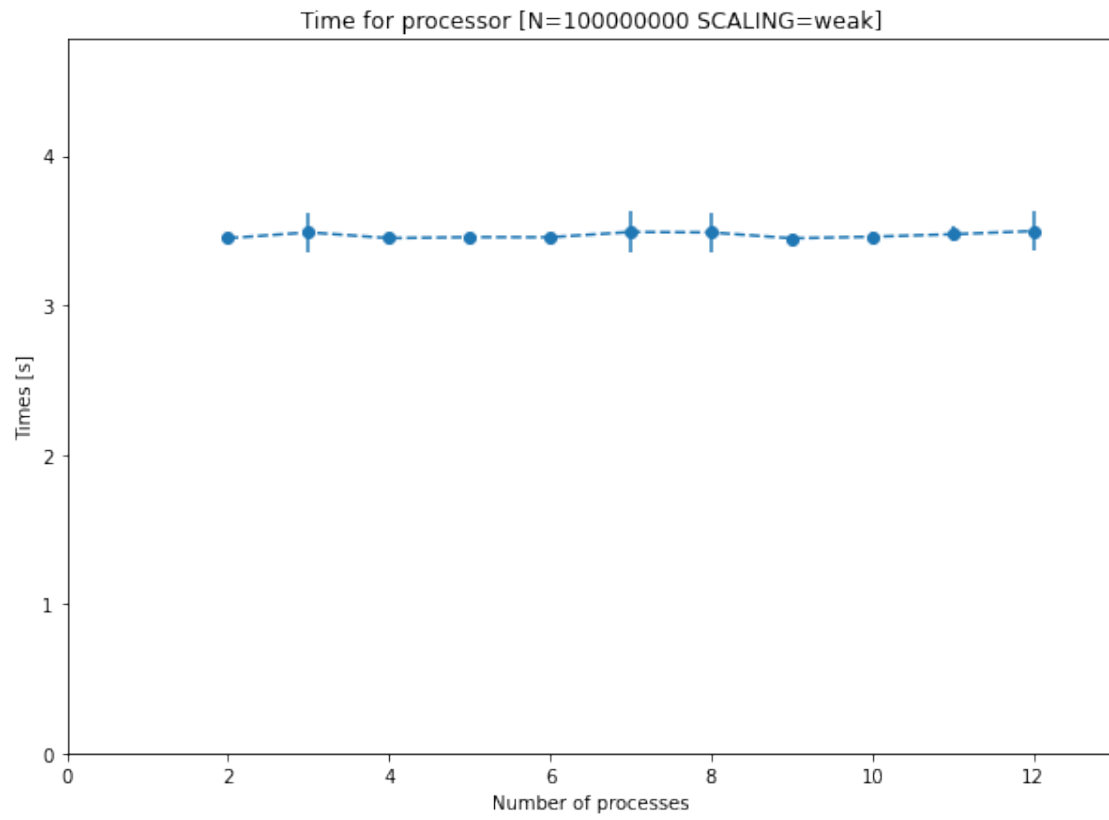

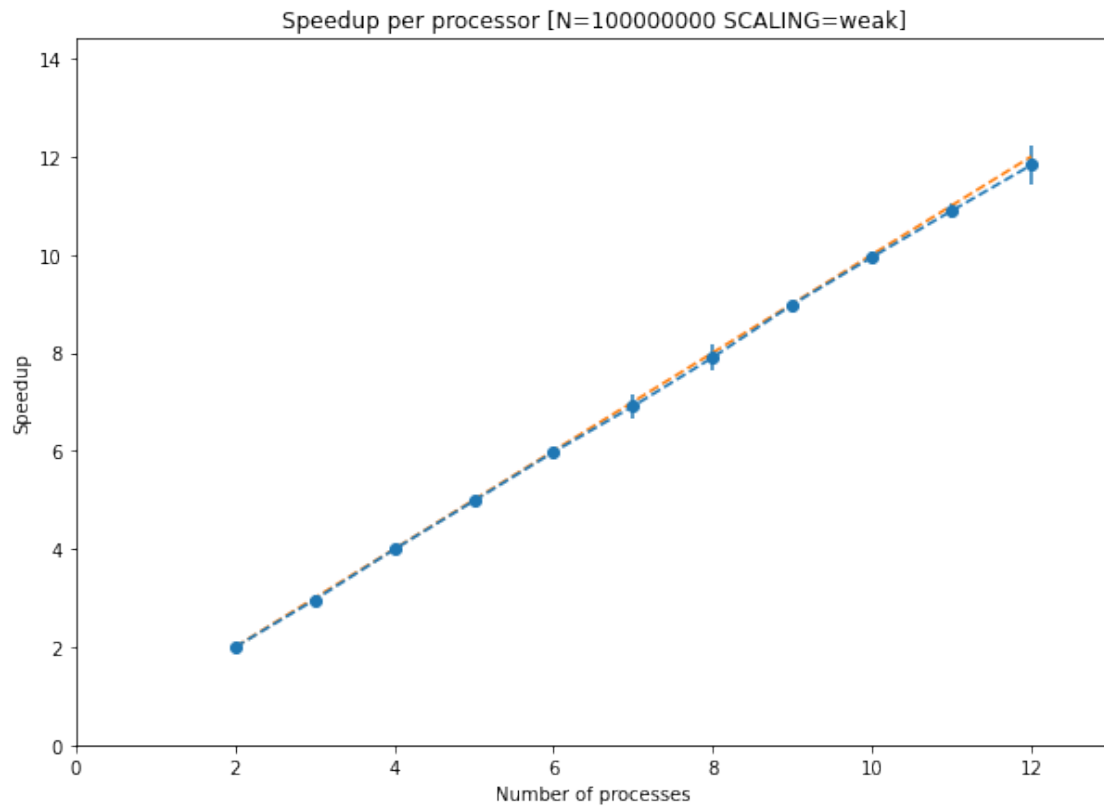

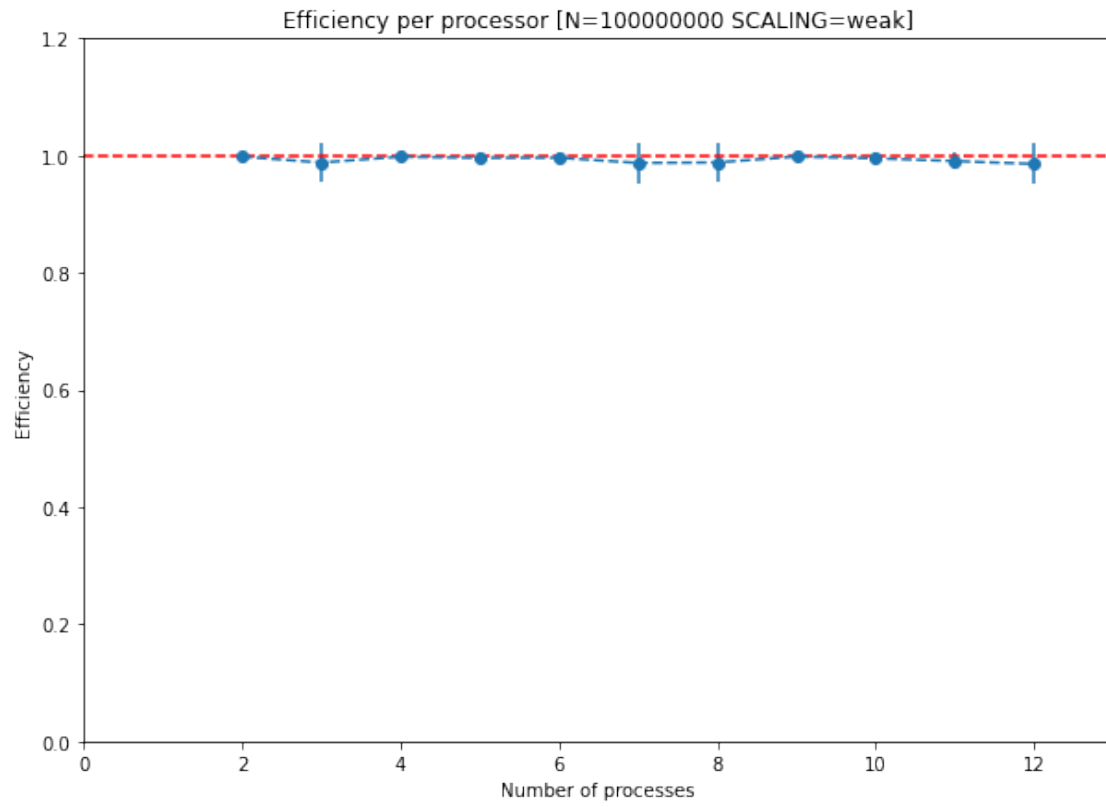
Podobnie jak dla silnego skalowania, widzimy, że milion punktów to za mało, aby zaobserwować pełne i konsistentne korzyści ze zrównoleglenia. Koronnym przykładem jest *superskalarność* dla trzech procesorów, która najpewniej spowodowana jest błędami pomiarowymi, a nie rzeczywistym przyspieszeniem ponad teoretyczną granicę.

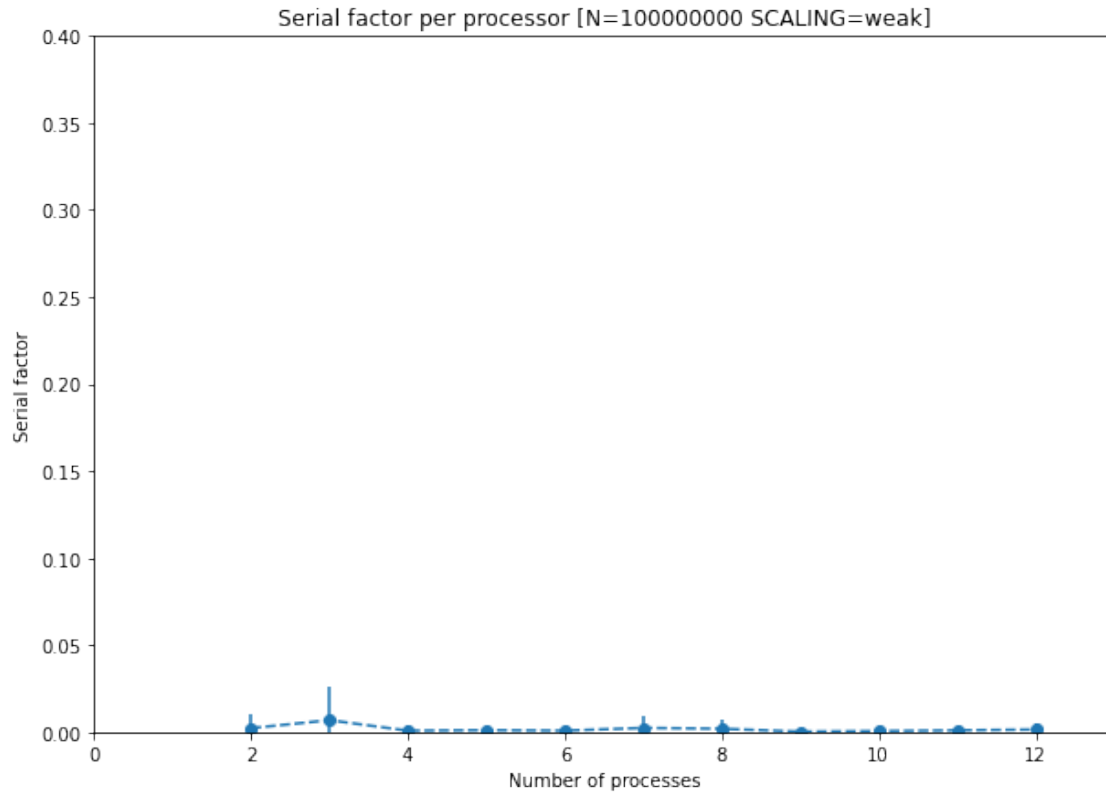
Wartym zauważenia jest fakt, że wartości błędów pomiarowych przy badaniu zgodnie z prawem Gustavsona maleją wraz ze wzrostem liczby procesorów. Sprawia to, że pomiar dla wielkiej liczby procesorów tą metodą staje się o wiele lepszy niż dla metody Amdahla.

N = 10000000

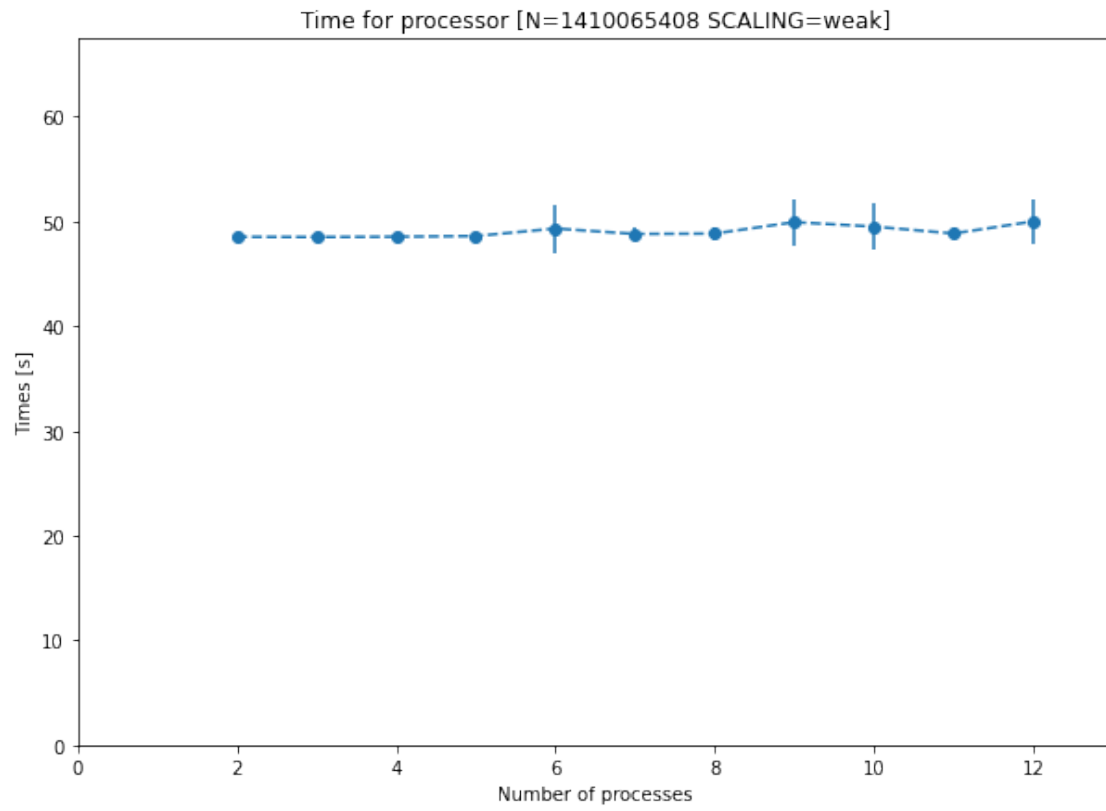

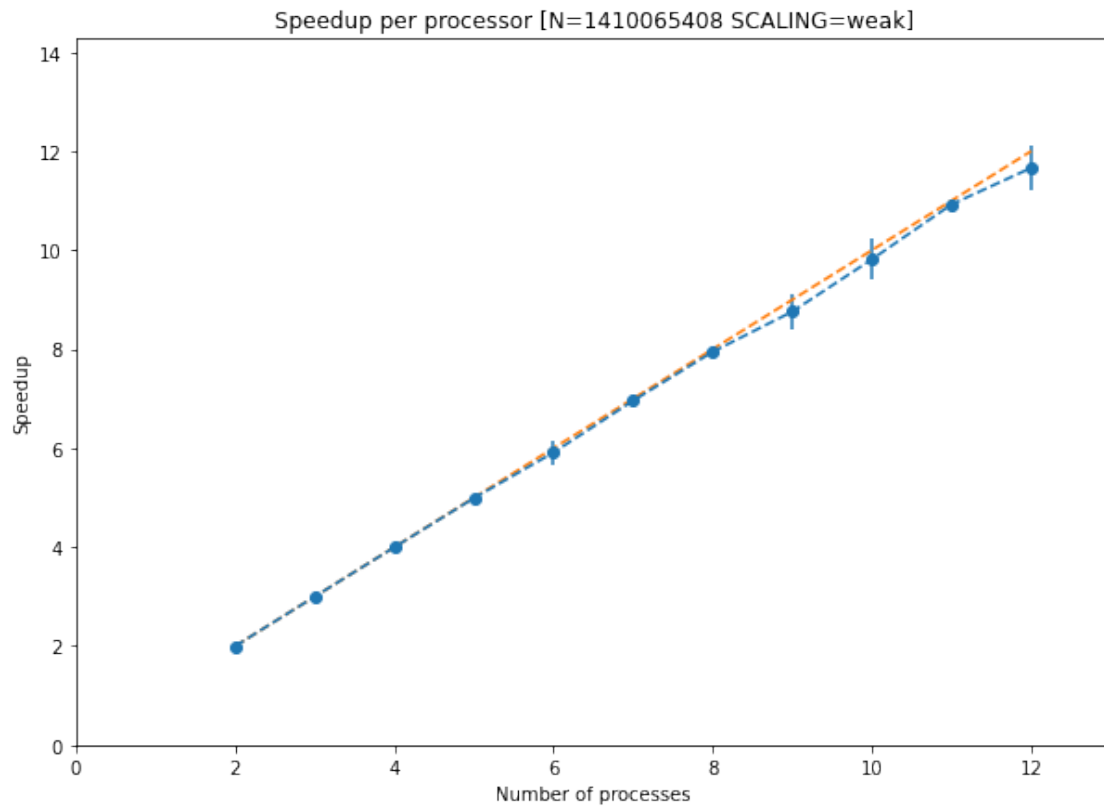

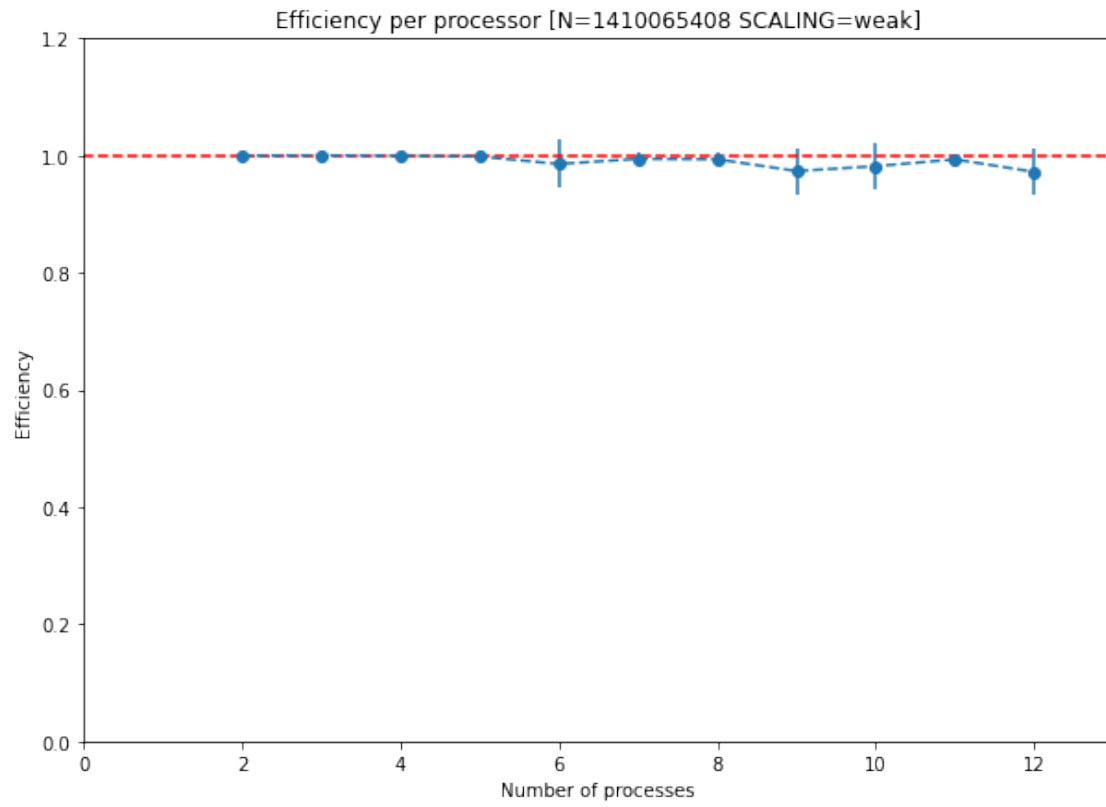

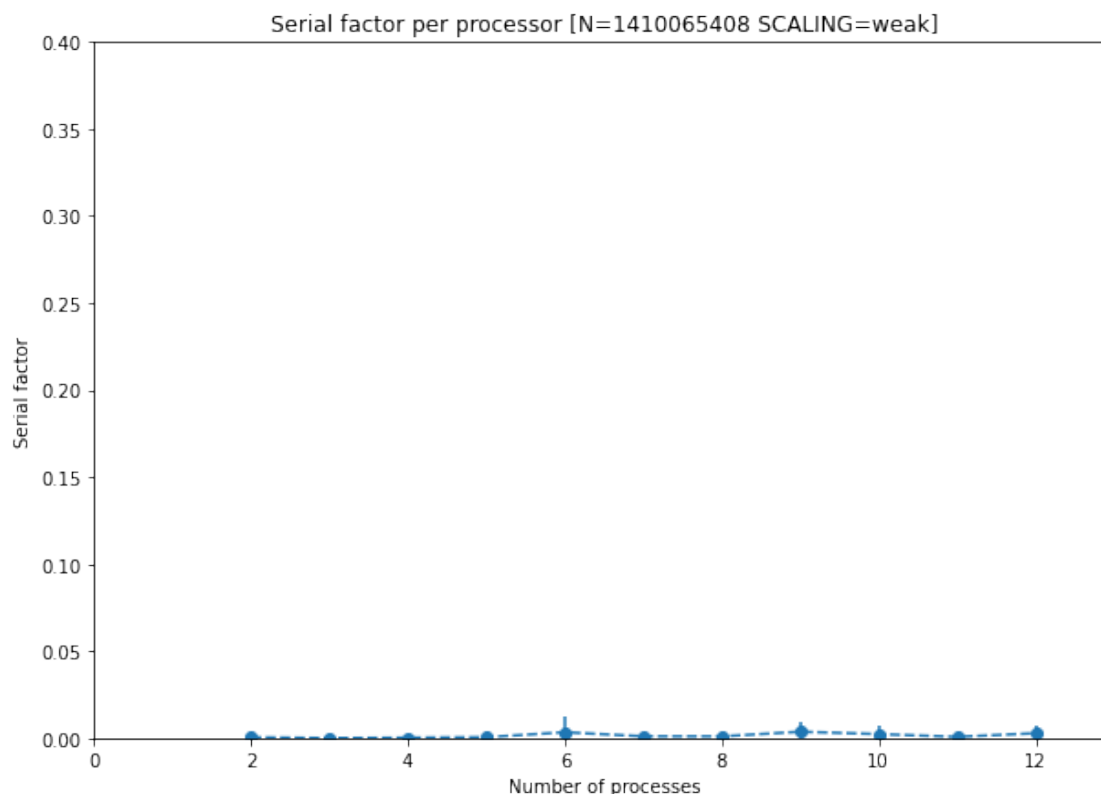
Dla stu milionów punktów uzyskujemy niemal idealne wyniki. Czas jest niemal stały dla każdej liczby procesorów, a pozostałe wartości wyraźnie zbiegają do wartości idealnych. Nie obserwujemy również *załamań* linii przyspieszenia jak miało to miejsce w przypadku słabej skalowalności. Jest to zgodne z oczekiwaniami.

N = 1410065408

Dla ponad miliarda punktów wyniki również są zbliżone do idealnych. Niestety błędy pomiarowe na przedstawionych wyżej wykresach są nieco większe niż w pozostałych. Najpewniej jest to spowodowane mniejszą liczbą powtórzeń eksperymentu (10 zamiast 15).

2 Wnioski

Wyniki eksperymentów jasno pokazują, że dla badanego problemu, zrównoleglenie wyraźnie wpływa na szybsze wykonywanie programu lub dokładniejsze wyniki.

Można wysnuć wniosek, że w przypadku problemów takich jak ten, tj. należących do grupy *embarrassingly parallel*, zrównoleglenie może przyspieszyć wykonanie programu nawet liniowo. Warto w takich przypadkach korzystać z możliwości zrównoleglania obliczeń.